

UOHSX00C28X7

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0031/2019/VZ-07242/2019/531/MHo

Brno: 12. března 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 17. 1. 2019, na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4,
- navrhovatel – PORR a.s., IČO 43005560, se sídlem Dubečská 3238/36, 100 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 14. 1. 2019 Mgr. Jakubem Joskou, advokátem, ev. číslo ČAK 10304, Advokátní kancelář KF Legal, s.r.o., IČO 29143608, se sídlem Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „D1 modernizace - úsek 19: Exit 141 Velké Meziříčí západ - Exit 146 Velké Meziříčí východ“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 9. 2018 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 27. 9. 2018, pod ev. č. Z2018-032735, ve znění oprav uveřejněných dne 5. 11. 2018, dne 12. 11. 2018, dne 15. 11. 2018, dne 19. 11. 2018, dne 23. 11. 2018, dne 26. 11. 2018, dne 3. 12. 2018, dne 5. 12. 2018, dne 10. 12. 2018, dne 27. 12. 2018, dne 3. 1. 2019, dne 11. 1. 2019 a dne 14. 1. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 187-421564, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 212-484074, dne 14. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 219-501022, dne 15. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 220-503006, dne 20. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 223-509524, dne 23. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 226-516365, dne 28. 11. 2018 pod ev. č. 2018/S 229-523415, dne 1. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 232-529508, dne 5. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 234-534180, dne 11. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 238-

542998, dne 26. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 248-572491, dne 3. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 002-001632, dne 10. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 007-010934 a dne 15. 1. 2019 pod ev. č. 2019/S 010-018080,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – PORR a.s., IČO 43005560, se sídlem Dubečská 3238/36, 100 00 Praha 10 – ze dne 17. 1. 2019 se podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 (dále jen „zadavatel“) – uveřejnil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 9. 2018 pod ev. č. Z2018-032735, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 187-421564, oznámení o zahájení otevřeného zadávacího řízení nadlimitní veřejné zakázky „D1 modernizace - úsek 19: Exit 141 Velké Meziříčí západ - Exit 146 Velké Meziříčí východ“ (dále jen „veřejná zakázka“). Oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo zadavatelem do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 24. 9. 2018 a tímto dnem bylo podle § 56 odst. 1 zákona zahájeno zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
2. Z bodu II.1.3) oznámení o zahájení zadávacího řízení vyplývá, že se jedná o veřejnou zakázku na stavební práce, přičemž v bodu II.2.4) oznámení o zahájení zadávacího řízení zadavatel uvedl jako popis veřejné zakázky následující: *„[s]távající povrch vozovky dálnice D1 v daném úseku je na konci životnosti a i po lokálních opravách vykazuje značné množství poruch. Vyskytují se mapové trhlinky, trhliny podélné, příčné i nepravidelné, koroze a rozpad povrchu, ohlazení povrchu, výmoly a částečně i podélné koleje v pravém pruhu. Proto bylo rozhodnuto o její celkové modernizaci. Současně s modernizací vozovky bude provedena úprava kategorie dle současně platné ČSN 73 6101 tak, tj. úprava z původní kategorie D26,5 na kategorii D28 (kategorie D27,5 dle ČSN 73 6101 s rozšířeným středním dělicím pásem o 0,5m na 4,0m). Šířka zpevnění každého jízdního pásu v základním příčném uspořádání v tomto případě činí 11,5m v trase a 12,5m mezi svodidly na mostech. Toto uspořádání umožní provizorní vedení dopravy po polovině dálnice ve čtyřpruhovém režimu (2 jízdní pruhy pro každý směr jízdy) např. při opravách. Součástí stavby je i úprava příčných sklonů vozovky, doplnění případně prodloužení nebo rozšíření přídavných pruhů (vše dle platných ČSN), dále modernizace dálničních mostů a nadjezdů, modernizace odvodnění a vybavení dálnice, sanace skalních zářezů a vegetační úpravy.“*
3. Zadavatel stanovil v bodu II.2.6) oznámení o zahájení zadávacího řízení předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 1 079 000 000,- Kč bez DPH.
4. Zadavatel v bodu IV.1.1) oznámení o zahájení zadávacího řízení dále určil, že veřejná zakázka bude zadávána v otevřeném řízení, přičemž v bodu IV.2.2) oznámení o zahájení zadávacího

řízení stanovil lhůtu pro podání nabídek, a to do 4. 12. 2018. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem následně opakovaně změněna tak, že konečná lhůta pro podání nabídek byla stanovena na 21. 1. 2019 v 10:00 hod.

5. Základním kritériem hodnocení nabídek pro zadání veřejné zakázky stanoveným v bodu II.2.5) oznámení o zahájení zadávacího řízení byla ekonomická výhodnost nabídek.
6. Z „Protokolu o otevírání nabídek v elektronické podobě“¹ vyplývá, že zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel celkem tři nabídky na plnění šetřené veřejné zakázky.
7. Dne 21. 12. 2018 obdržel zadavatel od navrhovatele – PORR a.s., IČO 43005560, se sídlem Dubečská 3238/36, 100 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 14. 1. 2019 Mgr. Jakubem Joskou, advokátem, ev. číslo ČAK 10304, Advokátní kancelář KF Legal, s.r.o., IČO 29143608, se sídlem Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“) – námitky z téhož dne proti zadávací dokumentaci veřejné zakázky.
8. Zadavatel rozhodnutím ze dne 7. 1. 2019, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), podané námitky odmítl.
9. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 17. 1. 2019 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

10. Z návrhu navrhovatele vyplývá, že směřuje proti zadávacím podmínkám uvedeným v zadávací dokumentaci. Současně se navrhovatel domnívá, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách ze dne 7. 1. 2019 dostatečně nevypořádal s jím podanými námitkami.
11. Navrhovatel k argumentaci zadavatele, že je mylná jeho úvaha, že v rámci vysvětlení zadávací dokumentace je zadavatel povinen odůvodňovat, proč konkrétní zadávací podmínku stanovil, případně s kým ji konzultoval, navrhovatel předesílá, že s ohledem na dodržení zásady transparentnosti byl zadavatel povinen navrhovateli požadované informace poskytnout, neboť základní povinností zadavatele je stanovit zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ je významným údajem v zadávací dokumentaci, jelikož se jedná o jedno z dílčích kritérií hodnocení s váhou 20 %. Pokud zadavatel v zadávací dokumentaci limituje toto dílčí kritérium hodnocení maximálním počtem kalendářních dnů, přičemž případné překročení má za následek vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek, očekával navrhovatel, že zadavatel kvalifikovaně vypořádá jeho dotaz v rámci vysvětlení zadávací dokumentace.
12. Navrhovatel sděluje, že po prostudování zadávací dokumentace dospěl k jiným hodnotám ohledně doby, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, a proto považoval za zcela legitimní a souladné se zákonem požádat zadavatele

¹ Předmětný protokol není zadavatelem datován.

o vysvětlení, jakým způsobem k předmětným hodnotám dospěl, a z jakých podkladů při tom vycházel, jelikož zadávací dokumentace tyto informace neobsahuje.

13. Navrhovatel v návrhu cituje vysvětlení zadávací dokumentace č. 119, č. 123 a č. 145, z nichž dovozuje, že není jediným dodavatelem, který má důvodné obavy o přiměřenosti předmětné lhůty stanovené zadavatelem v zadávací dokumentaci.
14. Současně navrhovatel odkazuje na vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018 a rozhodnutí zadavatele o námitkách, z nichž vyplývá, že zadavatel postup prací a jejich harmonogram konzultoval se členy Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR a při zpracování DSP/PDPS (Dokumentace pro stavební povolení/Projektová dokumentace pro provádění stavby, pozn. Úřadu) přizval uznávaného experta v oboru na ocelové konstrukce doc. Ing. Tomáše Rottera, CSc. Navrhovatel shledává v tomto postupu pochybení zadavatele, neboť dle jeho názoru jde o předběžnou tržní konzultaci, přičemž zadavatel informace, které jsou výsledkem předběžné tržní konzultace, v zadávací dokumentaci neoznačil.
15. Navrhovatel v dalším poukazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S55/2013/VZ-23598/2013/513/ZKy ze dne 3. 12. 2013, v němž se Úřad vyjadřoval k nepřiměřené hodnotě dílčího kritéria „lhůta pro realizaci plnění“ nabídnutého vybraným uchazečem. Navrhovatel dovozuje, že některé závěry Úřadu obsažené v citovaném rozhodnutí by měly být aplikovatelné i na šetřenou veřejnou zakázku. Pokud totiž několik dodavatelů vneslo pochybnosti o reálnosti maximální doby dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ a požádalo zadavatele o bližší informace, pak je navrhovatel přesvědčen, že správnost nastavení tohoto dílčího kritéria hodnocení není tak jasná, jak zadavatel v rozhodnutí o námitkách na řadě míst opakuje. Pokud by se totiž v budoucnu ukázalo, že maximální doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech nebyla nastavena správně a vybraný dodavatel jím deklarovanou dobu v nabídce překročí, bude takové překročení představovat změnu údajů hodnocených předtím v rámci dílčího kritéria hodnocení a nepřípustnou změnu závazku ze smlouvy.
16. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nerozptýlil důvodné pochybnosti o transparentnosti svého postupu při podání vysvětlení zadávací dokumentace a při nastavení zadávacích podmínek. Navrhovatel uvádí, že je to zadavatel, kdo musí unést důkazní břemeno o férovosti svého postupu při nastavení zadávacích podmínek. K tomu navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S340/2013/VZ-17210/2013/522/LKo ze dne 10. 9. 2013, dle kterého je zadavatel povinen dodavatelům poskytnout veškeré údaje, jež jsou nezbytné pro zpracování nabídky, přičemž v této souvislosti není přípustné, aby zadavatel poskytl dodavatelům neúplné, zavádějící či dokonce nepravdivé informace.
17. Výše uvedené tedy navrhovatel shrnuje tak, že pokud zadavatel transparentně neodpovídá na dotazy dodavatelů a nevyvrací pochybnosti o zákonnosti zadávacích podmínek, postupuje v rozporu se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona. Současně se zadavatel dopouští porušení § 36 odst. 3 zákona, když neposkytuje dodavatelům zadávací dokumentaci v dostatečných podrobnostech nezbytných pro jejich účast v zadávacím řízení, ačkoli k tomu byl dodavatel opakovaně vyzván. Dle názoru navrhovatele se v neposlední řadě zadavatel dopustil i porušení § 36 odst. 4 zákona, když v rozhodnutí o námitkách

připustil, že vedl odborné konzultace s externími subjekty ohledně koncepce technického řešení modernizace mostu Vysočina, avšak nezpracoval do zadávací dokumentace zákonem předpokládané údaje, tedy především identifikaci takových osob a informace, které byly obsahem odborných konzultací.

18. Navrhovatel se dále v návrhu vyjadřuje k tvrzení zadavatele, jež se týkalo porušení zásady přiměřenosti při stanovení mezních hodnot dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatelem poskytnutá vysvětlení zadávací dokumentace č. 84 a č. 85 vůbec nereagovala na jím vznesené dotazy. Navrhovatel současně odkazuje na předchozí body návrhu.
19. Navrhovatel trvá na své argumentaci uvedené v námitkách a zdůrazňuje, že zásadu přiměřenosti je nutno dodržet i při stanovení parametrů zadávacího řízení, a tedy i u kritéria, podle něhož jsou nabídky účastníků v zadávacím řízení zadavatelem hodnoceny.
20. K odkazu zadavatele na přílohu „19-A5_03 harmonogram“ navrhovatel uvádí, že tento dokument sice dokládá zadavatelem uvažovanou maximální hodnotu délky dopravního omezení, nicméně právě tento dokument byl v rámci žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace dodavateli zpochybňován. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že v „Technické zprávě přílohy A5 – Zásady organizace výstavby“ je uvedeno následující: *„V příloze ZOV a v SO 19-172 je navržen předpokládaný časový postup prací jako podklad pro stanovení konkrétních DIO v průběhu modernizace. Tento časový postup prací není pro zhotovitele závazný a má funkci informativní, tzn., že zhotovitel může optimalizovat a měnit časový harmonogram realizace, který si projedná se správním orgánem.“*. Následně však zadavatel v zadávací dokumentaci v rámci kritérií hodnocení limituje maximální dobu, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech a případné porušení této povinnosti sankcionuje smluvní pokutou ve výši 1 000 000,- Kč za každý započatý den prodlení. V tomto ohledu tudíž jednotlivé části zadávací dokumentace vykazují dle názoru navrhovatele zjevné rozpory, když jedna část stanoví, že časový postup závazný není, a jiná naopak závazné milníky obsahuje.
21. Navrhovatel konstatuje, že přesvědčení zadavatele, že kvalifikovaný dodavatel je schopen dobu stanovenou v zadávací dokumentaci ještě významně zkrátit, s přihlédnutím k čemuž zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil kritérium délky dopravního omezení v rozmezí 70 až 105 dnů, není ničím podloženo.
22. Navrhovatel se dále vyjadřuje k rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0219/2017/VZ-21920/2017/533/HKu ze dne 28. 7. 2017, ze kterého zadavatel citoval v rozhodnutí o námitkách. Navrhovatel uvádí, že pro Úřad bylo v daném případě relevantní, zda je na relevantním trhu více dodavatelů, kteří jsou schopni nastavené zadávací podmínky splnit. Navrhovatel poukazuje na to, že ačkoli Úřad uvedl, že není oprávněn autoritativně určit minimální hodnoty parametrů požadovaných zadavatelem, v závěru bodu 93. citovaného rozhodnutí konstatoval, že jeho úlohou je v takovém případě pouze posoudit, zda zadavatel tyto parametry (jejich hodnoty) nevymezil v rozporu se zákonem.
23. Navrhovatel se tedy domáhá, mimo jiného, přezkoumání zadávacích podmínek, konkrétně přiměřenosti nastavení dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“, a to nikoli z pohledu jeho obecné

legitimitě, ale výlučně z pohledu konkrétních mezních hodnot, na nichž zadavatel i nadále trvá, ačkoli někteří z dodavatelů vznesli pochybnost o splnitelnosti tohoto kritéria. Navrhovatel souhlasí se zadavatelem, že Úřad nemůže zadavateli určovat, jaké mezní hodnoty má v zadávací dokumentaci uvést, nicméně předmětem přezkumu může být, zda zadavatel tyto hodnoty nevynechal v rozporu se zákonem, k čemuž je Úřad plně oprávněn. Případné potřeby zadavatele (především minimalizace dopadů rekonstrukce na provoz, veřejný zájem na co nejrychlejší modernizaci dálnice D1) nemohou jít na úkor zákonnosti stanovení zadávacích podmínek. Pokud je nastavení dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ nepřiměřené, čili v rozporu se zákonem, nemůže zadavatel tento nedostatek zhojit pouhým odkazem na své potřeby či veřejný zájem.

24. Ve vztahu k excesivnosti délky dopravního omezení a k tvrzení zadavatele týkajícího se možného počtu svářečů navrhovatel sděluje, že setrvává na svém stanovisku, neboť potřebná personální angažovanost je nepřiměřená a rovněž nezaručuje, že budou dodrženy technologické postupy. Při stanovení zadávacích podmínek musí zadavatel dle názoru navrhovatele zohlednit nejen své potřeby, popř. veřejný zájem, ale i reálné možnosti dodavatelů na relevantním trhu. Dle navrhovatele toto zadávací dokumentace nezohledňuje, když někteří dodavatelé uvažují, že budou případně muset na vlastní riziko zajistit (zcela nestandardně) řadu činností a objednávek ještě před podpisem smlouvy, nebo by mělo dojít při realizaci veřejné zakázky např. k překročení hygienických norem.
25. Dále navrhovatel opětovně cituje z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S55/2013/VZ-23598/2013/513/ZKy ze dne 3. 12. 2013, v němž je uvedeno, že „*zjevnou nepřiměřenost hodnoty dílčího kritéria je nutné posuzovat ve vztahu k realitě dané hodnoty.*“. Navrhovatel dodává, že v souvislosti s jejím zjištěním Úřad jako jedno z podpůrných vodítek odkazuje i na údaje v nabídkách dodavatelů, které by měly dokumentovat reálnou situaci na trhu. Dle názoru navrhovatele si lze představit, že dodavatelé budou již předem počítat s prodloužením při délce dopravního omezení a svou nabídkovou cenu uměle navýší o případné smluvní pokuty. Tvrzení zadavatele, že právě vysoká smluvní pokuta má sloužit k tomu, aby dodavatelé jimi nabídnutou lhůtu dodrželi a zároveň, aby byli odrazeni již při podání nabídek od stanovení lhůty nesplnitelné, není dle navrhovatele správné, což popisuje na uvedeném příkladu spekulace v podobě navýšení nabídkové ceny zakalkulováním smluvních pokut.
26. Navrhovatel dále namítá, že v roce 2011 zadavatel předpokládal při rekonstrukci předmětného mostu provedení blíže konkretizovaných prací a vedení dopravy v režimu 2+1 po dobu 130 dní pro rekonstrukci obou mostů, kdy v rámci posuzované veřejné zakázky se jedná o daleko náročnější práce, jelikož má dojít k rozšíření mostu. V případě této zásadní modernizace a rozšíření mostu zadavatel stanovil maximální délku takového omezení na pouhých 105 dní, ačkoli náročnost a rozsah prací jsou diametrálně odlišné. Zadavatel měl přitom jistě i v roce 2011 zájem na tom, aby dopravní omezení trvala co nejkratší dobu.
27. Navrhovatel má dále za to, že část námitek, kde v případě konkrétních prací uvedl hodnoty, které kalkuloval poté, co obdržel nabídku od poddodavatele (bod 38. námitek), nebyla zadavatelem řádně vypořádána. Zadavatel pouze v rozhodnutí o námitkách konstatoval, že nepovažuje výpočet navrhovatele za správný a odkázal na přílohu „19-A5_03 harmonogram“. Navrhovatel k tomu uvádí, že zadavatel v příloze „Technická zpráva – Zásady organizace výstavby“ sdělil, že časový postup prací není pro zhotovitele závazný a má funkci

pouze informativní, tzn. že zhotovitel může optimalizovat a měnit časový harmonogram realizace, který si projedná se správním orgánem.

28. Navrhovatel sděluje, že v bodech 39. až 41. námitek upozorňoval na další konkrétní technologické postupy, které mají dopady na lhůty, a na nichž demonstroval nepřiměřenost stanovené maximální hodnoty předmětného dílčího kritéria hodnocení, přičemž i v tomto případě má navrhovatel za to, že v této části nebyly zadavatelem námitky řádně vypořádány, když zadavatel nesdělil konkrétní argumenty, proč jsou úvahy navrhovatele nesprávné.
29. Navrhovatel shrnuje, že trvá na tom, že stanovení maximální přípustné hodnoty u dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ ve výši 105 dnů je nepřiměřené, a v důsledku toho nezákonné. Pokud zadavatel stanovil takovou zadávací podmínku, nedodržel zásadu přiměřenosti, a zadávací podmínky stanovené v zadávací dokumentaci veřejné zakázky zatížil vadou nezákonnosti. V rozhodnutí o námitkách pak zadavatel řádně nevypořádal některé z námitek navrhovatele, jak již bylo uvedeno výše.
30. Na základě všech výše uvedených argumentů proto navrhovatel v závěru svého návrhu Úřadu navrhuje uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, popř. ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Navrhovatel současně navrhuje vydání předběžného opatření spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení na šetřenou veřejnou zakázku do doby nabytí právní moci rozhodnutí ve věci.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

31. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 17. 1. 2019, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavateli byl stejnopis návrhu doručen taktéž dne 17. 1. 2019.
32. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
33. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům pod č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-01867/2019/531/MHo ze dne 21. 1. 2019.
34. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-02129/2019/531/MHo ze dne 22. 1. 2019 zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření podle § 61 odst. 1 správního řádu, jímž by mělo být pozastaveno zadávací řízení na veřejnou zakázku.
35. Písemností č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-02258/2019/531/MHo ze dne 23. 1. 2019 požádal Úřad společnost DT Mostárna, a.s., IČO 27701042, se sídlem Dolní 100, 797 11 Prostějov (dále jen „DT Mostárna, a.s.“) o sdělení, zda jsou v dokumentu nazvaném „Nabídka č. 18-1778/1-M-04-R0 na dodávku ocelové konstrukce na akci D1 modernizace - úsek 19, Exit 141 Velké Meziříčí západ - Exit 146 Velké Meziříčí východ SO 19-203.1 – Most Vysočina pravý a SO 19-203.2 – Most Vysočina levý“ ze dne 13. 12. 2018 (dále jen „nabídka společnosti DT Mostárna, a.s.“), jež navrhovatel učinil součástí návrhu, obsaženy informace mající charakter obchodního tajemství, a v případě, že ano, o zaslání redigované, resp. upravené,

elektronické verze daného dokumentu tak, že dojde ze strany jmenované společnosti ke grafickému „zakrytí“ informací majících charakter obchodního tajemství.

36. Usnesením č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-04128/2019/531/MHo ze dne 11. 2. 2019 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
37. Usnesením č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-05390/2019/531/MHo ze dne 21. 2. 2019 byla s ohledem na žádost navrhovatele ze dne 20. 2. 2019 výrokem 1. zadavateli stanovena nová lhůta a výrokem 2. navrhovateli prodloužena lhůta pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a to do 4. 3. 2019.

Vyjádření společnosti DT Mostárna, a.s. ze dne 24. 1. 2019

38. Dne 24. 1. 2019 Úřad obdržel v reakci na jeho žádost č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-02258/2019/531/MHo ze dne 23. 1. 2019 vyjádření společnosti DT Mostárna, a.s. ze dne 24. 1. 2019.
39. Společnost DT Mostárna, a.s. sděluje, že informace mající charakter obchodního tajemství zredigovala a takto upravený dokument přikládá v příloze svého sdělení.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 25. 1. 2019

40. Zadavatel se k návrhu vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 25. 1. 2019, které Úřad obdržel dne 28. 1. 2019, přičemž konstatuje následující.
41. Zadavatel předně odkazuje na své argumenty, jež jsou obsaženy v rozhodnutí o námitkách, na nichž nadále trvá.
42. K návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření zadavatel sděluje, že pro toto neshledává objektivní a zákonné důvody.
43. K části návrhu týkajícího se vysvětlení zadávací dokumentace zadavatel poznamenává, že vysvětlení zadávací dokumentace slouží toliko k vyjasnění, upřesnění či konkretizaci údajů obsažených v zadávací dokumentaci, které jsou případně dodavatelům nejasné. Vysvětlení zadávací dokumentace tudíž není institutem, jímž se lze domoci změny zadávacích podmínek, s nimiž dodavatelé nesouhlasí. K tomuto účelu slouží institut námitek proti zadávacím podmínkám. Zadavatel zdůrazňuje, že je zcela mylná úvaha navrhovatele, že v rámci vysvětlení zadávací dokumentace je zadavatel povinen odůvodňovat, proč konkrétní zadávací podmínku stanovil tak, jak ji stanovil, případně s kým ji konzultoval. I přesto zadavatel navrhovateli sdělil, že zadávací podmínky konzultoval se specialisty v oboru. Zadavatel doplňuje, že coby největší objednatel dopravních staveb v České republice disponuje vlastními specialisty v oboru. Zadavatel nemá za to, že by zadávací podmínky byly nedostatečně podrobné, ostatně ani navrhovatel nic takového netvrdí. Kritérium délky dopravního omezení, resp. podmínka délky dopravního omezení jsou naopak stanoveny zcela jednoznačně a bez jakýchkoliv nejasností.
44. Zadavatel odmítá, že by jakoukoliv část zadávací dokumentace vypracovala osoba odlišná od zadavatele, stejně tak odmítá, že by jeho jednání zmíněná ve „Vysvětlení zadávací dokumentace č. 140“ měla povahu předběžné tržní konzultace. Zadavatel prohlašuje, že všechny části zadávací dokumentace byly zpracovány jím a jeho pracovníky. Skutečnost, že takto jím připravované zadávací podmínky či některé hodnoty z nich byly diskutovány v rámci Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále jen „Technická

rada“) a s expertem doc. Ing. Tomášem Rotterem, CSc., neznamená, že jiná osoba zpracovala určitou část zadávací dokumentace, či že zadavatel prováděl konzultace takové intenzity, že by je bylo možno označit za předběžné tržní konzultace. Zadavatel nadto upozorňuje, že správní řízení v části návrhu týkající se případného nedodržení § 36 odst. 4 zákona neuvedením informací o tvrzené předběžné tržní konzultaci je nutné zastavit dle § 257 písm. h) zákona, neboť této části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky.

45. K argumentu navrhovatele, jenž se týká významnosti kritéria délky dopravního omezení, zadavatel opakuje, že v rámci vysvětlení zadávací dokumentace není povinen odpovídat na položené otázky navrhovatele, které nesměřují k vyjasnění, upřesnění či konkretizaci údajů obsažených v zadávací dokumentaci. Tvrzení navrhovatele týkající se rizika podstatné změny závazku a také rizika změny údajů hodnocených v rámci předmětného dílčího kritéria hodnocení považuje zadavatel za nesmyslná, neboť jestliže zadavatel stanoví smluvní podmínku (konkrétně v daném případě podmínku délky dopravního omezení na 105 dnů nebo méně v závislosti na hodnotě uvedené v nabídce) a sankci při jejím nedodržení (případně další následky takového porušení), pak v situaci, kdy příslušný dodavatel dobu dopravního omezení nedodrží a zadavatel mu za to uloží smluvní pokutu v souladu se smlouvou, nejde v žádném případě o změnu závazku ze smlouvy, ale naopak o naplňování dikce takové smlouvy.
46. K argumentu navrhovatele, že podmínka délky dopravního omezení 105 dnů a kratší není splnitelná a je zcela mimo možnosti řádného technologického postupu, zadavatel konstatuje, že námitky navrhovatele jsou vzájemně rozporné, když tvrdí, že podmínka délky dopravního omezení 105 dnů je nesplnitelná, zatímco v textu námitek, resp. návrhu ji označuje za splnitelnou s využitím 60-70 svářečů, případně splnitelnou jen některými soutěžiteli. Není tedy zřejmé, zda navrhovatel považuje podmínku délky dopravního omezení za nesplnitelnou, nepřiměřenou či zjevně nepřiměřenou předmětu veřejné zakázky. Zadavatel na základě svých odborných znalostí předpokládá zapojení méně než polovičního počtu svářečů, než jaký uvedl navrhovatel, přičemž takový počet svářečů je na relevantním trhu k dispozici.
47. Zadavatel konstatuje, že ve vztahu k poskytnutému vysvětlení zadávací dokumentace č. 84, č. 85 a č. 110 postupoval řádně a v souladu se zákonem a nad rámec svých povinností zodpověděl i dotazy, které nesměřovaly k vyjasnění, upřesnění či konkretizaci údajů obsažených v zadávací dokumentaci.
48. Zadavatel sděluje, že z přílohy „19-A5_03 harmonogram“ je zcela zřejmé, s jakými dílčími lhůtami pro konkrétně vyjmenované činnosti zadavatel počítal. Společně s vysvětlením, že tyto lhůty jsou nastaveny na základě zadavatelových odborných znalostí, se zohledněním odborných názorů Technické rady i shora jmenovaného experta, je zjevné, že zadavatel poskytl konkrétní reakci na konkrétní námitky navrhovatele, včetně zdůvodnění svých úvah. Po zadavateli nelze spravedlivě požadovat domnělé podkladové materiály, kterými nedisponuje a ani není povinen disponovat.
49. Pokud navrhovatel označuje za rozpor, že některé části zadávací dokumentace uvádějí, že časový postup prací závazný není a jiné lze vykládat opačně, pak zadavatel v tomto ohledu upozorňuje na to, že tato skutečnost nebyla navrhovatelem uplatněna v rámci námitek. Nadto zadavatel podotýká, že změnou časového postupu prací se rozumí posloupnost

jednotlivých úkonů, kterou vybraný dodavatel může zaměnit, pokud je to technologicky možné a vhodné. Toto oprávnění nezasahuje do povinnosti dodržovat konkrétní lhůty plnění, zejména pak dobu délky dopravního omezení. Pokud by se navrhovatel domníval, že tuto lhůtu dle zadávací dokumentace dodržovat nemusí, těžko by proti ní brojil a rozporoval s ní související smluvní pokutu.

50. Zadavatel konstatuje, že doba 105 dnů je z jeho odborného pohledu reálná a splnitelná (a rovněž i „zkrátitelná“, a to v rozmezí 70 – 105 dnů). Zadavatel tudíž nesouhlasí s tvrzením navrhovatele o její nespłnitelnosti a podotýká, že sám navrhovatel si není jist, zda ji lze považovat za nespłnitelnou či pouze nepřiměřenou.
51. K tvrzení navrhovatele, že dodavatelé budou již předem počítat s prodlením v délce dopravního omezení a svou nabídkovou cenu navýší o případnou smluvní pokutu, zadavatel sděluje, že toto tvrzení je naprosto spekulativní a ničím nepodložené. Zadávací podmínka délky dopravního omezení je jednoznačně definována a deklarována, stejně jako důsledky jejího nedodržení a zadávací podmínky tak nebrání získání vzájemně porovnatelných nabídek.
52. K odkazu navrhovatele na předchozí rekonstrukci mostu Vysočina z roku 2011 zadavatel sděluje, že je zřejmé, že v případě zadávané veřejné zakázky je rozsah prací odlišný, než tomu bylo v případě rekonstrukce mostu Vysočina v roce 2011. V současnosti stanovená kratší doba přípustného omezení provozu vyjadřuje potřebu zadavatele na rychlejší modernizaci mostu Vysočina z důvodu vyšší intenzity provozu.
53. Zadavatel upozorňuje, že nabídka společnosti DT Mostárna, a.s. má povahu nové skutečnosti neobsažené v námitkách, kterou mohl navrhovatel doložit k osvědčení svých tvrzení již v námitkách, a proto by k ní Úřad na základě § 251 odst. 4 zákona neměl přihlížet.
54. Zadavatel odmítá, že by námitky obsažené v bodech 38. až 41. námitek nebyly z jeho strany vypořádány. Zadavatel tyto argumenty konkrétně rozporoval a konstatoval, že nespátřuje důvodu, proč by zhotovitel nemohl po dobu 20 dnů na nosné konstrukci mostu či mostovce provádět žádné významné práce. Vzhledem k typu konstrukce mostu a velikosti rozpětí jednotlivých polí zadavatel nepředpokládá významné změny napjatosti v konstrukci při výměně ložisek. Ve vztahu k bodu 41. námitek navrhovatele pak zadavatel vyvrátil, že bude probíhat výstavba obou předpolí zároveň. Zadavatel tak odmítá tvrzení, že řádně nevypořádal některé z námitek navrhovatele.
55. Zadavatel shrnuje, že stanovením zadávacích podmínek neporušil § 6 odst. 1 zákona, tedy zásady transparentnosti a přiměřenosti. Stanovené zadávací podmínky jsou sice přísnější než v podobných případech v minulosti, nicméně jsou splnitelné, přiměřené ve vztahu k předmětu veřejné zakázky a plně odůvodněné jak veřejným zájmem na co nejrychlejším zprovoznění rekonstruované dálnice D1, tak i specifiky předmětné veřejné zakázky a jejím významem. Zadavatel stanovenými zadávacími podmínkami nebrání účasti v zadávacím řízení dodavatelům způsobilým plnit předmět veřejné zakázky za daných okolností.
56. K argumentu navrhovatele týkajícího se omezení většiny soutěžitelů na trhu dopravního stavitelství zadavatel uvádí, že s ohledem na významnost a náročnost předmětu veřejné zakázky není diskriminační, pokud je schopno se o její plnění ucházet méně či pouze „několik největších“ soutěžitelů. Daný požadavek zadavatele nevytváří bezdůvodnou překážku

hospodářské soutěže, ale překážku důvodnou, neboť je veden konkrétními a racionálními důvody, resp. úvahami zadavatele, jež zadavatel zmínil výše. Jelikož předmětný požadavek není zřejmě nepřiměřený předmětu, lze jej označit za legitimní. K tomu zadavatel dodává, že má právo po zohlednění situace na relevantním trhu přizpůsobit zadávací podmínky svým konkrétním potřebám.

57. Závěrem svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby Úřad s ohledem na shora popsané návrh zamítl. Ve vztahu k části návrhu týkající se údajného porušení § 36 odst. 4 zákona neuvedením informací o předběžné tržní konzultaci pak zadavatel navrhuje zastavení řízení o této části návrhu dle § 257 písm. h) zákona, když dané části nepředcházely řádně a včas podané námítky.

Vyjádření navrhovatele ze dne 27. 1. 2019

58. Navrhovatel se k oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-01867/2019/531/MHo ze dne 21. 1. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 27. 1. 2019, které Úřad obdržel téhož dne, přičemž konstatuje následující.
59. Navrhovatel primárně upřesňuje svůj návrh, v němž za obchodní tajemství označil celou nabídku společnosti DT Mostárna, a.s., kterou přiložil jako důkaz. Navrhovatel sděluje, že za informace mající charakter obchodního tajemství považuje pouze cenové údaje z nabídky jmenované společnosti.
60. Navrhovatel dále uvádí, že z dokumentu „Identifikační údaje účastníků, kteří podali nabídku a údaje z nabídek odpovídající číselně vyjádřitelným kritériím hodnocení“ vyplývá, že nabídku na plnění předmětné veřejné zakázky podali 3 dodavatelé. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že překročení předpokládané hodnoty veřejné zakázky o téměř 50 % v případě dodavatele Metrostav, a.s. a o téměř 100 % v případě nabídek ostatních 2 dodavatelů značí výrazný „exces“ nabídkových cen a podporuje tvrzení navrhovatele uvedená v jeho návrhu. Navrhovatel předkládá údaje ze zadávacích řízení na jiné úseky dálnice D1 k porovnání předpokládaných hodnot veřejné zakázky s nabídkovými cenami dodavatelů, kdy k žádnému takovému „excesu“ nedošlo.

Vyjádření zadavatele ze dne 31. 1. 2019

61. Zadavatel se k návrhu dále vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 31. 1. 2019, které Úřad obdržel téhož dne, přičemž konstatuje následující.
62. Zadavatel uvádí, že z obsahu návrhu zjistil, že jeho přílohou jsou některé dokumenty, jejichž obsah mu není znám. Konkrétně se jedná o dokument označený jako „Důkaz – Nabídka obchodní společnosti DT Mostárna a.s.“, přičemž Úřad neumožnil zadavateli do tohoto dokumentu nahlédnout, neboť jej navrhovatel označil za obchodní tajemství.
63. Zadavatel požádal Úřad, aby jej informoval o možnosti nahlédnout do správního spisu a pořídit si kopii předmětného dokumentu v případě, že Úřadu bude předložen tento dokument v upravené verzi se zakrytými údaji majícími charakter obchodního tajemství, popř. v případě, že marně uplyne třídenní lhůta k označení údajů majících charakter obchodního tajemství, a Úřad tudíž shora specifikovaný dokument bude považovat za informaci nemající charakter obchodního tajemství a přestane tak být uchováván „odděleně mimo spis“. Úřad uvádí, že předmětný dokument učinil součástí vedeného správního spisu, avšak z důvodu, že jej navrhovatel ve svém návrhu označil jako celek

za obchodní tajemství, neumožnil zadavateli do tohoto dokumentu nahlédnout, a to právě s ohledem na nutnost ošetření otázky obchodního tajemství; daný dokument tudíž nebyl „mimo spis“, ale byl znepřístupněn pro účely nahlížení, dokud nebyla vyjasněna otázka týkající se obchodního tajemství.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 18. 2. 2019

64. Zadavatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-04128/2019/531/MHo ze dne 11. 2. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 18. 2. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sděluje následující.
65. Zadavatel se primárně vyjadřuje k nabídce společnosti DT Mostárna, a.s., přičemž uvádí, že předmětná nabídka má povahu nové skutečnosti neobsažené v námitkách, kterou mohl navrhovatel doložit k osvědčení svých tvrzení již ve svých námitkách ze dne 21. 12. 2018, a proto by k této skutečnosti neměl Úřad dle ust. § 251 odst. 4 zákona přihlížet.
66. Zadavatel dodává, že z obsahu nabídky společnosti DT Mostárna, a.s. neplyne, že požadavek na délku dopravního omezení provozu na mostu Vysočina ve výši 105 dní není splnitelný. Zadavatel má za to, že společnost DT Mostárna, a.s., jakožto potenciální poddodavatel navrhovatele, předložila běžnou obchodní nabídku, v níž nastínila své představy o přibližné době plnění. Svůj názor, že se jedná jen o orientační dohodu, dokládá zadavatel odkazem na úvodní větu čl. X. písm. a) předmětné nabídky, v níž je uvedeno, že „*Přesné termíny (harmonogramy) budou dohodnuty ve smlouvě.*“.
67. Zadavatel upozorňuje, že časový rozpis prací uvedený v nabídce společnosti DT Mostárna, a.s. je zjednodušený a stručný, přičemž odkazuje na přílohu „19-A5_03 harmonogram“, která byla součástí zadávací dokumentace, a z níž vyplývají podrobné úvahy zadavatele o potřebných lhůtách.
68. Zadavatel konstatuje, že nabídka společnosti DT Mostárna, a.s. není nezávislým odborným stanoviskem a z jejího obsahu nevyplývá, že lhůtu 15 týdnů pro montáž ocelové konstrukce, coby dílčí části plnění vyžadující dopravní omezení, nelze zkrátit. Zadavatel uvádí, že již v rozhodnutí o námitkách vyvrátil nemožnost zkrácení předmětné lhůty s odkazem na podrobný harmonogram.
69. Zadavatel se následně vyjadřuje ke stanovisku navrhovatele ze dne 27. 1. 2019. Zadavatel sděluje, že navrhovatelem předložené hodnoty z nabídek jednotlivých dodavatelů neosvědčují žádné z jeho dřívějších tvrzení. Z přehledu podaných nabídek lze dle názoru zadavatele naopak dovodit, že na relevantním trhu existují minimálně 3 dodavatelé, jež jsou schopni podat nabídku s délkou dopravního omezení 105 dnů a méně.
70. K odkazu navrhovatele na zadávací řízení na jiné úseky dálnice D1 zadavatel konstatuje, že každá z veřejných zakázek je zcela samostatná, tzn. není možné učinit prosté matematické srovnání cenových hodnot a o rozdílnost těchto hodnot opírat tvrzení, že se zadavatel dopustil porušení zákona.
71. Zadavatel uzavírá, že žádná z navrhovatelem uvedených veřejných zakázek neměla nastavená srovnatelná kritéria hodnocení, a proto je nelze nijak srovnávat.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 4. 3. 2019

72. Navrhovatel se kusnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0031/2019/VZ-05390/2019/531/MHo ze dne 21. 2. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 4. 3. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sděluje následující.
73. Navrhovatel primárně uvádí, že svou argumentaci obsáhle přdestřel již v návrhu, na níž v plném rozsahu trvá, v dalším však reaguje na některá tvrzení zadavatele obsažená v jeho vyjádření k návrhu ze dne 25. 1. 2019.
74. Navrhovatel odmítá tvrzení zadavatele, že návrh obsahuje nové skutečnosti, které nebyly tvrzeny již v námitkách, a odkazy na další vysvětlení zadávací dokumentace, jež podle zadavatele nemohou být předmětem přezkumného řízení, neboť ve vztahu k nim navrhovatel neuplatnil námitky.
75. Navrhovatel konstatuje, že je i nadále přesvědčen, že argumentace zadavatele týkající se zmatečnosti a vzájemně si odporujících námitek je zcela účelová a nepravdivá, v souvislosti s čímž odkazuje na obsah jím podaného návrhu.
76. Navrhovatel dále zásadně nesouhlasí s názorem zadavatele, že návrh by měl být pro nedůvodnost zamítnut, a trvá na tom, že by Úřad měl s ohledem na skutečnosti uvedené v námitkách a následně i v návrhu zadávací řízení, popř. rozhodnutí zadavatele o námitkách, zrušit.
77. V souvislosti s tvrzením zadavatele, jež se týká povinnosti poskytnout v rámci vysvětlení zadávací dokumentace požadované informace, navrhovatel plně odkazuje na obsah návrhu, přičemž dodává, že pouhé konstatování zadavatele, že zadávací podmínky konzultoval se specialisty v oboru a diskutoval na několika jednáních, žádným způsobem nerozptyluje pochybnosti o transparentnosti postupu zadavatele a jeho souladnosti s § 6 odst. 1 zákona. Navrhovatel je proto i nadále přesvědčen, že zadavatel by měl svůj postup odůvodnit přezkoumatelným způsobem.
78. K zadavatelem citovanému rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0193/2018/VZ-01654/2019/323/JKt ze dne 21. 1. 2019 navrhovatel uvádí, že toto nedopadá na šetřený případ, neboť se týká vymezení podrobností předmětu veřejné zakázky, nikoliv kritérií hodnocení.
79. Navrhovatel v dalším sděluje, že již ve svém podání ze dne 27. 1. 2019 poukazoval na nabídkové ceny dodavatelů na plnění předmětné veřejné zakázky, kdy některé z nich překročily předpokládanou hodnotu veřejné zakázky o 50 %, např. nabídka dodavatele Metrostav, a.s., a některé až o 100 %, což podle navrhovatele signalizuje nejen spekulativní charakter podaných nabídek, nýbrž i jejich vzájemnou neporovnatelnost.
80. Navrhovatel nesouhlasí s argumentací zadavatele týkající se odborných konzultací, jež mohly mít zčásti povahu předběžné tržní konzultace, a o nichž zadavatel informoval v rámci vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018, proti nimž podle zadavatele žádný dodavatel nepodal námitky, neboť právě sám navrhovatel řádně a včas podal námitky proti zadávacím podmínkám. K tomu navrhovatel doplňuje, že v rámci návrhu označil důkazy na podporu svých tvrzení, které s ohledem na okamžik jejich vzniku nemohl uvést dříve. Navrhovatel poznamenává, že § 36 odst. 4 zákona neobsahuje měřítko intenzity, jež by odlišovalo „jakoukoliv konzultaci“ od „předběžné tržní konzultace“.

81. V dalším se pak navrhovatel ohrazuje proti tvrzení zadavatele, že jeho argumentace týkající se rizika podstatné změny závazku je nesmyslná a svědčí o nepochopení institutu podstatné změny závazku ze smlouvy. Navrhovatel upozorňuje, že pokud dodavatelé v jejich nabídkách uvedou údaje, jejichž dodržení je nereálné, pak tato skutečnost při realizaci veřejné zakázky v praxi povede ke změně údajů hodnocených předtím v rámci dílčích kritérií hodnocení, kdy nemůže obstát ani argumentace zadavatele týkající se smluvní pokuty.
82. V souvislosti s argumentací zadavatele týkající se části A.II., konkrétně bodu 8. a 22. návrhu, navrhovatel plně odkazuje na obsah jím podaného návrhu a opětovně poukazuje na vysvětlení zadávací dokumentace č. 123 ze dne 27. 12. 2018 a připomínku dodavatele týkající se předání staveniště a pokynu k zahájení prací po prvním únoru daného roku spojenou s obavou dokončení etapy 2a a 2b do začátku zimního období a upozornění na reálné riziko prodloužení dopravního omezení.
83. K argumentaci zadavatele, že se navrhovatel tvrzením ohledně nových skutečností, tj. vysvětlení zadávací dokumentace č. 119, č. 123 a č. 145, chce pouze vyhnout důsledkům aplikace § 251 odst. 4 věty druhé zákona, navrhovatel opětovně uvádí, že odkaz na shora specifikovaná vysvětlení zadávací dokumentace za nové skutečnosti nepovažuje, nýbrž jimi pouze podpořil svou argumentaci obsaženou již v námitkách.
84. Za nepravdivé považuje navrhovatel i tvrzení zadavatele, že žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace nepodporují závěry o nesplnitelnosti podmínky délky dopravního omezení na mostě Vysočina, neboť každá z těchto žádostí dle navrhovatele míří na jinou stanovenou lhůtu, což navrhovatel dále demonstruje.
85. Navrhovatel nesouhlasí ani s tvrzením zadavatele, že jediným prostředkem k dosažení změny zadávacích podmínek ze strany dodavatelů je institut podání námitek, v souvislosti s čímž odkazuje na § 98 odst. 5 zákona, a konstatuje, že zadavatel zcela nepochybně mohl a měl upozornění dodavatelů v zadávacích podmínkách reflektovat sám.
86. V souvislosti s rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S55/2013/VZ-23598/2013/531/ZKy ze dne 3. 12. 2013 navrhovatel i nadále trvá na jeho přiléhavosti na šetřený případ, přičemž dodává, že své argumenty dostatečně přednesl již návrhu.
87. Navrhovatel nerozumí konstatování zadavatele, že tvrzení navrhovatele, že nerozporoval legitimnost dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“, ale jeho reálnost, není pravdivé, v souvislosti s čímž odkazuje na body 9., 19. a 21. námitek, z nichž nic takového nevyplývá. K tomu navrhovatel konstatuje, že v předmětných bodech námitek pouze dovozoval, že stanovení délky dopravních omezení v zadávací dokumentaci a neochota zadavatele reagovat na žádosti dodavatelů v rámci vysvětlení zadávací dokumentace může být ovlivněna i politickým a mediálním tlakem, jenž je na zadavatele v souvislosti s modernizací D1 dlouhodobě vyvíjen. Navrhovatel souhlasí se zadavatelem, že Úřad nemůže zadavateli diktovat, jaké mezní hodnoty má v zadávací dokumentaci uvést, avšak předmětem přezkumu bude, zda zadavatel tyto hodnoty nevymezil v rozporu se zákonem, k čemuž již Úřad oprávněn je.
88. V návaznosti na tvrzení zadavatele týkající se vzájemné rozpornosti námitek navrhovatel odkazuje na body 18., 39. a 40. návrhu, v rámci nichž vše dostatečně odůvodnil. Navrhovatel

podotýká, že zadavatel i nadále ignoruje podloženost jím předložených tvrzení, jež se týkají nasazení počtu svářečů, přičemž se od zadavatele do dnešního dne nedozvěděl, z čeho dovozuje, že počet svářečů bude méně než poloviční.

89. Tvrzení zadavatele, že navrhovatel v námitkách ani v návrhu neprokázal odborný závěr jiné osoby než svůj vlastní, přičemž neuvedl jakýkoliv zpřesňující údaj či informaci, která by osvědčovala, že navrhovatel zadávací podmínky s kýmkoliv konzultoval, považuje navrhovatel za nepravdivé, přičemž odkazuje na body 30., 31. a 35. až 40. námitek, a dále na body 19., 28., 39., 40., 44. až 48. a především na body 49. a 50. části A. čl. II. písm. b) návrhu.
90. Konečně navrhovatel odmítá argument zadavatele, že nabídka společnosti DT Mostárna, a.s. má povahu skutečnosti neobsažené v námitkách, a z toho důvodu by k ní Úřad neměl přihlížet, neboť navrhovatel obsah předmětné nabídky zadavateli podrobně předestřel již v námitkách. Z toho důvodu není důkaz v podobě předložení dané nabídky v rámci správního řízení žádnou novou skutečností.
91. S ohledem na blížící se konec lhůty podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona navrhovatel v závěru svého stanoviska navrhuje, aby Úřad zadavateli nařídil předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

92. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření předložených účastníky řízení, a na základě vlastního zjištění rozhodl podle § 265 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu navrhovatele, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

93. Podle § 4 odst. 1 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika; v případě České republiky se organizační složky státu považují za samostatné zadavatele,
 - b) Česká národní banka,
 - c) státní příspěvková organizace,
 - d) územní samosprávný celek nebo jeho příspěvková organizace,
 - e) jiná právnická osoba, pokud
- 1. byla založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 - 2. jiný veřejný zadavatel ji převážně financuje, může v ní uplatňovat rozhodující vliv nebo jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním nebo kontrolním orgánu.
94. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

95. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené
1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
 2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
 3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
 4. pravidla pro hodnocení nabídek,
 5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104.
96. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se pro účely tohoto zákona zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
97. Podle § 36 odst. 1 zákona nesmí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
98. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
99. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

100. V čl. 1. „Identifikační údaje zadavatele, další informace“, konkrétně v bodu 1.3. „Označení osoby, která vypracovala část zadávací dokumentace“ zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že *„níže uvedené části zadávací dokumentace vypracovala osoba odlišná od zadavatele, a to konkrétně:*

<i>Část zadávací dokumentace</i>	<i>Označení osoby</i>
<i>Příloha č. 10 – Smluvní podmínky pro výstavbu pozemních a inženýrských staveb projektovaných objednatelem – Obecné podmínky</i>	<i>International Federation of Consulting Engineers (FIDIC) World Trade Center II PO Box 311, 1215 GENEVA 15, Switzerland</i>
<i>Příloha č. 4 – Soupis prací – výkaz výměr Příloha č. 5 – Technická specifikace Příloha č. 9 – Výkresy (Projektová dokumentace)</i>	<i>Název: VIAPONT, s.r.o. Sídlo: Vodní 258/13, 602 00 Brno IČO: 46995447 Název: PRAGOPROJEKT, a.s. Sídlo: K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4 IČO: 45272387</i>

101. V čl. 8. „Hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil následující:

- „8.1. Hodnotící komise provede hodnocení nabídek podle ekonomické výhodnosti nabídek na základě kritéria hodnocení nejvýhodnější poměr nabídkové ceny a kvality. Kritérium hodnocení nejvýhodnější poměr nabídkové ceny a kvality se bude hodnotit ve vztahu k následujícím jednotlivým kritériím hodnocení a vahám, které představují podíl jednotlivých kritérií hodnocení na celkovém hodnocení:

Kritéria hodnocení	Váha kritéria v celkovém hodnocení
Nabídková cena stavby v Kč bez DPH	70 %
(...) 8.5. Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ² ve dnech	20 %
Délka záruční doby v měsících	10 %

Předmětem hodnocení kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ bude časový úsek ve dnech, o který je účastníkem nabídnutá doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, kratší než zadavatelem požadovaná maximální doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, která činí 105 kalendářních dnů. Každé nabídce v rámci tohoto kritéria hodnocení bude přidělena bodová hodnota stanovená násobkem čísla 100 a poměru (i) počtu kalendářních dnů, o který je účastníkem nabídnutá „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1“ kratší než stanovená maximální „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1“ 105 kalendářních dnů a (ii) čísla 35 (tj. rozdílu mezi maximálním (105) a minimálním (70) počtem kalendářních dnů). Pokud „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1“ nabídnutá účastníkem bude činit 105 kalendářních dnů, obdrží nabídka účastníka v rámci příslušného kritéria hodnocení 0 bodů. Pokud „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ nabídnutá účastníkem bude činit více než 105 kalendářních dnů, bude účastník vyloučen ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek. Pokud bude činit 70 kalendářních dnů a méně, obdrží nabídka účastníka v rámci příslušného kritéria hodnocení 100 bodů.

100 x [počet dnů, o který je účastníkem nabídnutá doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, kratší než zadavatelem stanovená maximální doba]

² Vedení veřejného provozu v prostoru mostu Vysočina v režimu 2+1 je takové dopravně-inženýrské opatření, kdy jsou na dálnici D1 v prostoru mostu Vysočina vyznačeny pouze dva či jeden (provizorní) jízdní pruhy směrem na Prahu a jeden (provizorní) jízdní pruh směrem na Brno, či obráceně.

Předmětem tohoto dílčího hodnotícího kritéria je doba, po kterou bude doprava v prostoru mostu Vysočina vedena v režimu odpovídajícím etapám 2a1 (2a2) a 2b1 (2b2) SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření (příloha zadávací dokumentace č. 9 – Výkresy).

Režim vedení dopravy, který je předmětem hodnocení, započne zahájením omezení provozu do jednoho jízdního pruhu v kterémkoliv směru jízdy a bude ukončen odstraněním omezení provozu do jednoho jízdního pruhu v kterémkoliv směru jízdy.

35

(tj. rozdílu mezi minimálním a maximálním počtem dnů).“.

102. Jak je zřejmé z čl. 19. „Seznam příloh“ zadávací dokumentace, učinil zadavatel přílohou zadávací dokumentace mj. i přílohu č. 9 „Výkresy“.

103. V příloze č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace, konkrétně v bodu 2.2 „PŘEDPOKLÁDANÝ PRŮBĚH VÝSTAVBY“ dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“, zadavatel stanovil mj. následující:

„(...)

V příloze ZOV a v SO 19-172 je navržen předpokládaný časový postup prací jako podklad pro stanovení konkrétních DIO v průběhu modernizace. Tento časový postup prací není pro zhotovitele závazný a má funkci informativní, tzn., že zhotovitel může optimalizovat a měnit časový harmonogram realizace, který si projedná se správním orgánem. Závazné pro zhotovitele je technologie postupu prací (tzn. způsob rozšíření, práce v SDP apod.), základní princip vedení provozu v jednotlivých fázích modernizace - zejména požadovaný provoz 2+2 a milníky uvedené v harmonogramu prací.“.

104. V příloze č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace, konkrétně v bodu 4.4.3 „Ložiska“, dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina - pravý most“ zadavatel stanovil mj. následující:

„(...)

Zatížení lisů bylo stanoveno za těchto podmínek (předpokladů):

- Z nosné konstrukce bude odstraněna většina vozovkových vrstev, je uvažováno se zatížením odpovídajícím tloušťce 25 mm (na konstrukci smí zůstat pouze nezačištěná izolace).

- Při zvedání bude v přilehlých polích vyloučen staveništní provoz s výjimkou pojezdu dodávek s hmotností do 3,5 t.

- Při zvedání budou v přilehlých polích pozastaveny práce jak uvnitř v komoře nosníku, tak nahoře na mostovce.

- Z mostovky v přilehlých polích musí být odstraněn veškerý skladovaný materiál. Je počítáno pouze se zatížením vlastní tíhou trvalých částí mostu.

(...).

Výměna ložisek bude probíhat postupně po pilířích (s ohledem na zajištění stability nosné konstrukce mostu při podepření na lisech).“.

105. Ve shora jmenované příloze a dokumentu, konkrétně v bodu 5.1 „POSTUP A TECHNOLOGIE VÝSTAVBY MOSTU“, zadavatel uvedl:

„(...). Přehledně je rozsah činností, kdy je nutno vyloučit provoz na upravovaném mostě, znázorněn v harmonogramu stavby. Předpokládaný harmonogram prací byl stanoven s ohledem na potřebu provádět některé práce za vyloučeného provozu, s ohledem na technologické požadavky jednotlivých procesů, náročnosti stavby ve stísněných prostorách

dutiny ocelové konstrukce a práce ve výškách. Je důležité uvážit také požadavky dotčených orgánů, zejména ochrany životního prostředí, hygieny atd.

Harmonogram stavby je podrobně uveden v příl. A5.“.

106. Úřad v dalším zjistil, že příloha č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace obsahuje, mimo jiné, dokument „ČÁST A5 HARMONOGRAM“, jenž obsahuje „Harmonogram postupu výstavby“ (předpokládaný časový postup výstavby) (dále jen „harmonogram“) a „Harmonogram prací“, jenž obsahuje podrobný harmonogram prací prováděných na mostě Vysočina SO 19-203 (dále jen „podrobný harmonogram“).

107. V žádosti o vysvětlení, změnu nebo doplnění zadávací dokumentace č. 84 je uvedeno následující:

„Dle zadávací dokumentace bod 8.5., je jedním z kritérií hodnocení s váhou v celkovém hodnocení 20 % i „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“, přičemž Zadavatel stanovil limitní hodnoty pro uvedené kritérium v maximální hodnotě 105 kalendářních dnu a minimálním hodnotě 70 kalendářních dnu.

Uchazeč po pečlivém prostudování zadávací dokumentace, včetně veškeré projektové dokumentace, došel k jednoznačnému závěru, že uvedený rozptyl limitních hodnot pro uvedené kritérium, je zcela mimo možnosti rdného technologického postupu, a to s ohledem na abnormální náročnost provedení prací na nosné ocelové konstrukci mostu Vysočina.

Uchazeč tento závěr konzultoval i s odbornou obcí techniku zabývající se realizací a sanací stejných mostních objektu, jako je tomu u uvedeného mostu Vysočina. Uchazeč má za to, že dle jeho názoru není časový úsek 105 kalendářních dnu a méně splnitelný. Pro úplnost Uchazeč uvádí, že pro případ prodlení se splněním jednotlivých milníků jsou ze strany Zadavatele stanoveny velmi vysoké smluvní pokuty. Vzhledem k uvedenému, žádá Uchazeč Zadavatele o sdělení, z jakých podkladu vycházel při stanovení uvedených limitních hodnot, a jakým způsobem tyto hodnoty Zadavatel stanovil. Toto sdělení bude pro Uchazeče zcela zásadní i pro případné posouzení, zda Zadavatel postupuje v tomto ohledu zcela transparentně a neúměrně nepřenáší rizika spojená s realizací veřejné zakázky na budoucího zhotovitele. Případně Uchazeč žádá o přehodnocení tohoto kritéria tak, že Zadavatel zvýší stanovené limitní hodnoty tak, aby korespondovaly s objektivním stavem provádění prací.“.

Zadavatel ve vztahu k tomuto poskytl vysvětlení následujícího znění:

„Zadavatel je přesvědčen, že je zadávací dokumentace vyhotovená zcela v souladu se zásadami transparentnosti a přiměřenosti a nepřenáší neúměrně rizika spojená s realizací veřejné zakázky na budoucího Zhotovitele.

Postup prací a harmonogram jsou sestaveny tak, aby dopravní omezení na dálnici D1 byly co nejkratší, ale zároveň byl kladen důraz na reálnost navržených času a postupů. Postup prací a harmonogram byl samozřejmě konzultován se specialisty v oboru a diskutován na několika jednáních.

Zadavatel tímto potvrzuje způsob hodnocení nabídek tak, jak je uveden v čl. 8 zadávací dokumentace.“.

108. Z žádosti o vysvětlení, změnu nebo doplnění zadávací dokumentace č. 85 vyplývá následující:

„Po prostudování projektové dokumentace Uchazeč došel k závěru, že při dodržení v tuto chvíli nastavených limitních hodnot kritéria (tzn. doby, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech), není v rámci provádění prací na SO 203.1 možné pro enormní náročnost dostupnosti prostoru pro svařování a kapacity počtu svářečů zajistit kompletaci tohoto objektu tak, aby nedošlo k prodlení a posunu zahájení prací na dalších navazujících SO. Uchazeč se domnívá, že není v možnosti žádného dodavatele, aby tyto práce mohl provést v takovém časovém úseku, který nebude mít vliv na ostatní navazující práce. Byl s tímto rizikem při zpracování podkladu pro vyhotovení zadávací dokumentace Zadavatel řádně seznámen?“.

Zadavatel na tuto žádost poskytl následující vysvětlení:

„Zadavatel je přesvědčen, že práce je možné v termínech uvedených v zadávací dokumentaci provést – viz vysvětlení zadávací dokumentace č. 84.

Most Vysočina je nejvýznamnějším stavebním objektem stavby. Přípravě tohoto stavebního objektu byla ze strany zadavatele věnována velká pozornost. Zadavatel tímto potvrzuje kritérium hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ tak, jak je uvedeno v zadávací dokumentaci.“.

109. Z odpovědi zadavatele na žádost o vysvětlení, změnu nebo doplnění zadávací dokumentace č. 140 vyplývá:

„Zadavatel v rámci své organizace disponuje specialisty v různých oborech, kteří mají realizační zkušenosti z obdobných staveb. Navíc koncepce technického řešení modernizace mostu Vysočina byla posuzována v rámci Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR, které se účastní především zástupci vysokých škol. Zadavatel při zpracování DSP/PDPS přizval uznávaného experta v oboru na ocelové konstrukce Doc. Ing. Tomáše Rottera, CSc. Výsledky těchto jednání jsou zpracovány do dokumentace. Zadavatel se domnívá, že dodavatel pro vypracování nabídky nepotřebuje další přílohy a záznamy z jednání.

Zadavatel je přesvědčen o tom, že konzultace s výše uvedenými odborníky není předběžnou tržní konzultací ve smyslu ZZVZ a proto o těchto jednáních nevedl detailní záznamy.“.

110. Z „Protokolu o otevírání nabídek v elektronické podobě“ vyplývá, že nabídku podali celkem 3 účastníci, a to tito:

- Metrostav a.s., IČO 00014915, se sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha 8 (dále jen „Metrostav, a.s.“) – nabídková cena 1.583.035.081,26 Kč bez DPH; Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech – 70 dnů;
- STRABAG a.s., IČO 60838744, se sídlem Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5 (dále jen „STRABAG, a.s.“) – nabídková cena 1.852.205.000 Kč bez DPH; Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech – 105 dnů;
- EUROVIA CS, a.s., IČO 45274924, se sídlem Národní 138/10, 110 00 Praha 1 (dále jen „EUROVIA CS, a.s.“) – nabídková cena 1.988.034.024,40 Kč bez DPH; Doba,

po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech – 79 dnů.

K postavení zadavatele

111. Úřad primárně posoudil, zda je splněn předpoklad stanovený v § 4 zákona, tedy zda je vůbec dána osoba zadavatele veřejné zakázky. Ustanovení § 4 odst. 1 zákona taxativně vymezuje pět skupin subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona státní příspěvková organizace.
112. Z úplného znění zřizovací listiny zadavatele ze dne 11. 3. 2016, ve znění dodatku č. 1 až 11 vyplývá, že zadavatel byl zřízen jako státní příspěvková organizace, a to Ministerstvem dopravy České republiky. Dle § 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je Ministerstvo dopravy ústřední orgán státní správy.
113. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Úřad tudíž tuto část odůvodnění uzavírá s konstatováním, že zadavatel, tj. Ředitelství silnic a dálnic, jakožto státní příspěvková organizace, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tak v šetřeném případě bez nejmenších pochyb dána.

K výroku tohoto rozhodnutí

114. Navrhovatel v návrhu brojí proti zadávacím podmínkám, přičemž konkrétně namítá, že zadavatel nespécifikoval předmět plnění veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení a u jednoho z dílčích kritérií hodnocení se stanovením jeho maximální hodnoty dopustil porušení zásad transparentnosti a přiměřenosti. Současně se navrhovatel domnívá, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách dostatečným způsobem nevypořádal s jím podanými námitkami.
115. Úřad uvádí, že předmět plnění šetřené veřejné zakázky spočívá v modernizaci konkrétního úseku dálnice D1. V rámci realizace veřejné zakázky má přitom dojít i k provedení konkrétních prací souvisejících s opravou, resp. modernizací mostu Vysočina, jenž náleží do předmětného úseku dálnice D1. Úřad konstatuje, že i přes poměrně rozsáhlou argumentaci navrhovatele lze stručně shrnout, že meritem sporu je posouzení, zda zadavatel stanovil dílčí kritérium hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ v souladu se zákonem, když určil, že maximální přípustná doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1, činí 105 dní. Argumentaci navrhovatele je možno, zjednodušeně řečeno, vyjádřit tak, že délku dopravně inženýrských opatření (dopravního omezení) nelze z důvodu plánovaných pracovních činností, s ohledem na jejich náročnost a rozsah, realizovat za 105 dní nebo méně, neboť se jedná o zásadní modernizaci a rozšíření předmětného mostu. Dle slov navrhovatele je zadavatelem stanovená maximální doba 105 dní neúměrně krátká, čímž zadavatel porušil zásadu přiměřenosti. Navrhovatel je současně přesvědčen, že zadavatel dále neuvedl, na základě jakých podkladů délku předmětné maximální doby stanovil, čímž porušil zásadu transparentnosti. Zadavatel, z logiky věci, zaujímá názor diametrálně odlišný,

když má za to, že při stanovení zadávacích podmínek, stejně tak i při rozhodování o námitkách navrhovatele, postupoval plně v souladu se zákonem.

116. Úřad v obecné rovině primárně uvádí, že veškeré požadavky na předmět plnění zadavatel stanoví na základě svých potřeb s ohledem na poptávané plnění. Veškeré požadavky však musí vždy vycházet z objektivně zdůvodnitelných potřeb zadavatele. I při existenci konkrétní potřeby, na základě které zadavatel specifikuje určitý technický parametr výrobku, práce nebo poptávané služby, kterým provádí kvalitativní vymezení předmětu veřejné zakázky, musí zadavatel dodržet základní zásady zadávacího řízení, jež nachází své vyjádření v ustanovení § 6 zákona, aby bylo dosaženo účelu předpokládaného zákonem, a to uskutečnění soutěže o konkrétní veřejnou zakázku za splnění základních zásad veřejného zadávání, a to zásad transparentnosti, nediskriminace, přiměřenosti a rovného zacházení. Jedním z důsledků zadávacího řízení je omezení okruhu dodavatelů pro účely uzavření smlouvy a s tím související výběr vhodného dodavatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky. Uvedené omezení se děje prostřednictvím nastavení parametrů předmětu plnění a příp. nastavením požadavků na kvalifikaci (způsobilost účastníka zadávacího řízení) např. požadovaný minimální obrat, předložení seznamu významných služeb, stanovením technických podmínek vymezujících předmět veřejné zakázky, stanovením kritérií hodnocení apod.; samotný výběr pak prostřednictvím hodnocení na základě předem stanovených kritérií hodnocení. Uvedené pak musí být nastaveno takovým způsobem, aby nedocházelo k omezování hospodářské soutěže v rozporu se zákonem. Tomu mají zabránit právě zásady uvedené v § 6 zákona, tedy zásady transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
117. Problematiku povinnosti dodržování zásady zákazu diskriminace řeší např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, ze kterého vyplývá, že smysl ustanovení § 6 zákona „(...) v *prvé řadě směřuje k cíli samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli*“. Dále Nejvyšší správní soud zdůraznil „(...) že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli)“. Nejvyšší správní soud dále konstatoval: „*Klíčovým problémem takto pojaté skryté diskriminace je tedy „zjevná nepřiměřenost“ kvalifikačních předpokladů ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce. Tato zjevná nepřiměřenost není vymezitelná žádnou obecnou floskulí, nýbrž je nutno ji vykládat vždy se zřetelem na individuální kauzu. (...) V každém případě musí správní soudy při aplikaci kritéria „zjevné nepřiměřenosti“ poskytnout prostor pro legitimní ekonomickou úvahu zadavatele, a tedy shledání skryté diskriminace je přípustné tam, kde kvalifikační předpoklady jsou vskutku excesivní a jasně vybočují z oprávněných potřeb dané zakázky (...)*“. Byť se uvedené závěry obsažené v citovaném rozsudku vztahují k předchozí právní úpravě, jsou dle názoru Úřadu plně aplikovatelné i ve vztahu k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, neboť přijetí nové právní úpravy nikterak nepozměnilo smysl základních zásad. Ostatně tyto závěry jsou

rovněž přílehlavé i ve vztahu ke stanovení kritérií hodnocení (resp. v daném případě kritériu hodnocení, které je současně i povinnou podmínkou účasti), přestože se citované soudní rozhodnutí týká stanovení požadavků zadavatele na kvalifikaci potenciálních dodavatelů. Gros citovaného rozhodnutí totiž spočívá v uchopení „zjevné nepřiměřenosti“ v jednání zadavatele, a to bez rozdílu, zda k tomuto mělo dojít nastavením požadavků na samotný předmět plnění, či nastavením požadavků na kvalifikaci, stanovením kritérií hodnocení, resp. způsobilost dodavatelů. Úřad dále upozorňuje, že samotná podstata zákazu tzv. skryté diskriminace znemožňuje jakoukoliv mechanickou aplikaci. Není totiž dost dobře možné požadovat po zadavatelích, aby jimi stanovené požadavky na předmět plnění mohli splnit všichni dodavatelé předmětných dodávek. Takový požadavek by ostatně nebyl ani reálně možný a byl by v rozporu se smyslem a účelem zákona, kterým je zajistit právě to, aby nabídku sice mohlo podat široké spektrum dodavatelů, nicméně pouze těch, kteří jsou schopni předmět plnění řádně, v požadovaných specifikacích (ve zde projednávané věci zadavatelem stanoveném termínu ve vztahu k části předmětu plnění) dodat. Odvrácenou stranou stanovení určitých striktních podmínek na předmět plnění veřejné zakázky je tedy selekce těch dodavatelů, jež ke splnění veřejné zakázky způsobilí nejsou, přičemž o takovéto (legitimními ekonomickými zájmy podložené) selekci pak nelze hovořit jako o skryté diskriminaci.

118. V souvislosti s užitím pojmu „zjevná nepřiměřenost“ Úřad podotýká, že zásada přiměřenosti (proporcionality) byla do zákona nově přejata z díkce evropských zadávacích směrnic, přičemž zakotvení této zásady vychází ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům značnou míru diskrece stran volby konkrétního postupu v zadávacím řízení. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti primárně (nikoli však výlučně) spočívá v tom, že na jedné straně zadavateli poskytuje dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku v požadované kvalitě a v požadovaných termínech realizovat, na druhou stranu se bude jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude dále nedůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Jedná se o zásadu, kterou by se zadavatel měl řídit ve všech fázích zadávacího řízení, např. i při vymezení předmětu plnění a požadavků na něj kladených.
119. V souvislosti s problematikou specifikace předmětu plnění v návaznosti na potřeby zadavatele lze odkázat například na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 3/2015-29 ze dne 19. 12. 2016, v němž se uvedený soud vyjádřil následovně: *„Předně soud považuje za nutné konstatovat, že každý zadavatel při zadávání veřejné zakázky reaguje na svoji potřebu a k té samozřejmě směřuje svou snahu o uzavření smlouvy prostřednictvím veřejné zakázky. Podle názoru soudu je naprosto v pořádku, pokud zadavatel reaguje vypsáním zakázky na svoji vzniklou potřebu řešení určité situace. Z povahy věci tak samotná potřeba zadavatele v sobě implikuje omezení pro její řešení, neboť určité zájmy zadavatelů v sobě implikují pouze limitní množství řešitelů.“* Dále lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 87/2008 ze dne 9. 7. 2009, v němž jmenovaný soud konstatoval, že *„[p]ředmět veřejné zakázky vychází z potřeb zadavatele a může mít nejrůznorodější charakter daný jeho věcným obsahem, potřebami zadavatele, jeho finančními možnostmi, apod.“*
120. Obecně je třeba ve vztahu k procesu zadávání veřejných zakázek konstatovat, že v zadávacím řízení lze ve své podstatě každou zadávací podmínku či požadavek zadavatele považovat

za do určité míry limitují a omezující, nicméně takto je konstruován celý zákon o zadávání veřejných zakázek a určitá míra omezení volnosti, jak pro zadavatele, tak dodavatele, je zákonem předvídaná a povolena. Zadavatel v případě, že klade na dodavatele (účastníky) určitá omezení – požadavky na dodávané plnění, je vázán jednotlivými zákonnými ustanoveními, stejně tak pak je povinen reflektovat ve vztahu ke všem jeho úkonům, tedy i nastavení zadávacích podmínek, ustanovení § 6 zákona, v němž jsou vyjádřeny základní zásady zadávacího řízení. Zadavatel je tedy povinen dodržovat při formulaci zadávacích podmínek zásadu nediskriminace a přiměřenosti a současně platí, že nesmí bezdůvodně zvýhodnit či znevýhodnit některé dodavatele. Uvedené však neznamená, že je zadavatelům upírána možnost stanovit zadávací podmínky podle svých potřeb. Vymezení předmětu veřejné zakázky závisí výlučně na uvážení zadavatele, který je jako jediný schopen nejlépe definovat svoje potřeby a nikdo jiný není oprávněn předmět plnění posuzovat či se snažit o jeho změnu, jak ostatně vyplývá např. z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S437/2011/VZ-17139/2011/540/MKr ze dne 29. 2. 2012. Zadavatel je však i osobou, která nese plnou odpovědnost za stanovení zadávacích podmínek, včetně toho, že zadávací podmínky nebudou bezdůvodně klást překážky dodavatelům, budou transparentní a nediskriminační a nebudou jakýmkoli způsobem (a to jak přímo, tak skrytě) neodůvodněně omezovat hospodářskou soutěž mezi uchazeči o předmětnou veřejnou zakázku. Technická specifikace (jednotlivé požadavky kladené zadavatelem na poptávaný předmět plnění) pak ovšem musí vycházet z objektivně zdůvodnitelných požadavků zadavatele. Podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona přitom platí, že zadávací podmínky nesmí být zadavatelem stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Úřad přitom uvádí, že citované ustanovení zákona musí být vykládáno ve shodě se základními zásadami zadávacího řízení zakotvenými v § 6 zákona. Lze přitom dovozovat, že zadávací podmínky mohou za konkrétních okolností ve svém důsledku vytvářet jistou nerovnováhu mezi dodavateli, čili mohou do určité míry „prolamovat“ základní zásady zadávacího řízení (a to především zásadu zákazu diskriminace), avšak výlučně za předpokladu, že pro to existuje objektivní důvod na straně zadavatele (ve svém důsledku se pak tedy ani nejedná o porušení zásady zákazu diskriminace). Jinak řečeno zadávací podmínky sice mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být **bezdůvodně**, tj. tato výhoda musí být odůvodněna, resp. vycházet z konkrétních logických úvah zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny. Pokud tomu tak bude, nelze z pohledu Úřadu hovořit o porušení zákona při stanovení zadávacích podmínek zadavatelem.

121. Za účelem posouzení, zda stanovením zadávacích podmínek týkajících se maximální doby, po níž může být veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1, v délce 105 dnů, mohl zadavatel porušit zásadu zákazu diskriminace a zásadu přiměřenosti a omezit tak soutěžní prostředí, se Úřad tedy zabýval otázkou, zda navrhovatelem namítané zadávací podmínky byly stanoveny diskriminačně, popř. v rozporu se zásadou přiměřenosti, tj. zda stanovením těchto zadávacích podmínek mohl zadavatel bez objektivního zdůvodnění omezit hospodářskou soutěž bezdůvodným znevýhodněním některých potenciálních dodavatelů. Úřad tudíž posoudil, zda navrhovatelem rozporované dílčí kritérium hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“, včetně v něm vyjádřené obligatorní podmínky účasti, vytváří bezdůvodnou

překážku hospodářské soutěže, a zda se tak zadavatel jeho stanovením dopustil porušení § 6 a § 36 odst. 1 zákona. K tomu Úřad sděluje následující.

122. Úřad konstatuje, že při posuzování šetřeného případu vycházel především z jednotlivých částí projektové dokumentace, jež tvoří přílohu zadávací dokumentace, zejména z harmonogramu a podrobného harmonogramu, kdy informace z nich vyplývající konfrontoval se skutečnostmi uvedenými navrhovatelem v návrhu.
123. Jak je zřejmé z čl. 8. „Hodnocení nabídek“, bodu 8.1., zadávací dokumentace *„[p]ředmětem hodnocení kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ bude časový úsek ve dnech, o který je účastníkem nabídnutá doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, kratší než zadavatelem požadovaná maximální doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, která činí 105 kalendářních dnů. (...) Pokud „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ nabídnutá účastníkem bude činit více než 105 kalendářních dnů, bude účastník vyloučen ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek. Pokud bude činit 70 kalendářních dnů a méně, obdrží nabídka účastníka v rámci příslušného kritéria hodnocení 100 bodů.“*. K tomu Úřad poznamenává, že navrhovatel nenapadá způsob přidělování bodů v daném dílčím kritériu hodnocení, resp. způsob hodnocení tohoto dílčího kritéria hodnocení, ale brojí výhradně vůči maximální době, po kterou může být provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, kdy tuto dobu považuje za zcela nepřiměřenou rozsahu a náročnosti prací, jež mají být v rámci realizace šetřené veřejné zakázky na předmětném mostě prováděny, přičemž překročení této doby má za následek vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Je tedy zřejmé, že zadavatel v rámci stanovení shora specifikovaného dílčího kritéria hodnocení určil maximálně přípustnou dobu, během níž může být provoz na mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech, a to 105 dnů, proti které navrhovatel právě brojí. Pakliže tak chtěli být dodavatelé v soutěži o předmětnou veřejnou zakázku úspěšní, museli daný požadavek pod hrozbou jejich vyloučení ze zadávacího řízení v nabídkách reflektovat, s tím, že „zkrácení“ této maximální doby mělo kladný odraz v počtu přidělených bodů v tomto dílčím kritériu hodnocení.
124. Úřad uvádí, že v příloze č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace, konkrétně v dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ (dále jen „dokument „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření““), zadavatel stanovil, že *„[v] příloze ZOV a v SO 19-172 je navržen předpokládaný časový postup prací jako podklad pro stanovení konkrétních DIO (dopravně inženýrských opatření, pozn. Úřadu) v průběhu modernizace. Tento časový postup prací není pro zhotovitele závazný a má funkci informativní, tzn., že zhotovitel může optimalizovat a měnit časový harmonogram realizace, který si projedná se správním orgánem. Závazné pro zhotovitele je technologie postupu prací (tzn. způsob rozšíření, práce v SDP apod.), základní princip vedení provozu v jednotlivých fázích modernizace - zejména požadovaný provoz 2+2 (2+1) (...)“*. Současně zadavatel v citovaném dokumentu určil, že modernizace daného úseku dálnice D1 bude probíhat v 5 základních etapách, přičemž 2. etapa bude rozčleněna na 2 podetapy, a to etapu 2a a etapu 2b. Z citovaného dokumentu dále vyplývá, že *„V etapě 2 budou prováděny hlavní práce na opravě mostu Vysočina – rozšíření mostovky, zesílení a předpjetí NK, výměna ložisek a výměna stropních desek obou opěr. V etapě 2 je z hlediska dopravy limitující most Vysočina, který neumožňuje bez provedení rozšíření a zesílení*

konstrukce vedení dopravy 2+2, proto v etapě 2 bude doprava vedena po levém mostě v režimu 2+1 (1+2) a na pravém mostě bude provoz zcela vyloučen.“. Totožné pak zadavatel stanovil i v dokumentu „ČÁST A5 – Technická zpráva“ (dále jen „dokument „ČÁST A5 – Technická zpráva““).

125. Jak vyplývá z dokumentu „ČÁST A5 – Technická zpráva“, zadavatel navrhl předpokládaný časový postup prací jako podklad pro stanovení konkrétních dopravně inženýrských opatření v průběhu modernizace předmětného úseku dálnice D1. Obsahem dokumentu „ČÁST A5 – Harmonogram“ přílohy č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace (dále jen „dokument „ČÁST A5 – Harmonogram““) zadavatel, mimo jiné, učinil harmonogram, jež tvoří tabulka, v níž zadavatel graficky určil časový postup výstavby po dobu 71 týdnů. Zadavatel v předmětné tabulce, tj. v harmonogramu, vyznačil, které konkrétní práce budou na jednotlivých stavebních objektech prováděny v jednotlivých týdnech. Z předpokládaného časového postupu prací je tedy z pohledu Úřadu možno dovodit, do jakých týdnů „zasáhnou“ příslušné prováděné práce či činnosti, včetně činností prováděných na mostu Vysočina, coby dílčí části plnění posuzované veřejné zakázky. Zadavatel současně uvedl, v kterých týdnech budou prováděny jednotlivé etapy výstavby. Jako konkretizaci harmonogramu vyhotovil zadavatel podrobný harmonogram prací, který se týká „čistě“ mostu Vysočina, a jenž blíže specifikuje, které konkrétní práce budou na mostě Vysočina prováděny v jednotlivých dnech a v jakém typu dopravního režimu budou tyto práce prováděny.
126. V čl. 8. „Hodnocení nabídek“, bodu 8.1., zadávací dokumentace zadavatel mj. stanovil, že „*[v]edení veřejného provozu v prostoru mostu Vysočina v režimu 2+1 je takové dopravně-inženýrské opatření, kdy jsou na dálnici D1 v prostoru mostu Vysočina vyznačeny pouze dva či jeden (provizorní) jízdní pruhy směrem na Prahu a jeden (provizorní) jízdní pruh směrem na Brno, či obráceně. Předmětem tohoto dílčího hodnotícího kritéria je doba, po kterou bude doprava v prostoru mostu Vysočina vedena v režimu odpovídajícímu etapám 2a1 (2a2) a 2b1 (2b2) SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření (příloha zadávací dokumentace č. 9 – Výkresy).*“. Z uvedeného tedy lze dovodit, že rozhodnou dobou pro účely hodnocení předmětného dílčího kritéria hodnocení je doba, po níž bude doprava v prostoru mostu Vysočina vedena v režimu odpovídajícímu etapám 2a1 (2a2) a 2b1 (2b2) SO 19-172. Úřad přitom opětovně předesílá, že maximální přípustná doba (105 dnů), stanovená pro předmětná dopravně inženýrská opatření ve shora citovaných etapách SO 19-172.1, představuje obligatorní podmínku účasti, jelikož její nedodržení, tj. překročení této doby, pro dodavatele znamená, že bude zadavatelem vyloučen ze zadávacího řízení pro nesplnění podmínek účasti.
127. V dalším bylo Úřadem zjištěno, že přílohou dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ přílohy č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace (dále jen „dokument „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření““) zadavatel učinil „Schémata vedení dopravy v průběhu výstavby“. Z předmětné přílohy je zřejmé, že dobu trvání etap 2a1 (2a2), tedy souhrnně etapy 2a, zadavatel předpokládá na 7 týdnů a dobu trvání etap 2b1 (2b2), tedy souhrnně etapy 2b, na 8 týdnů. Shodné vyplývá rovněž z harmonogramu, ve kterém je označeno, že doba trvání etapy 2a je 7 týdnů a doba trvání etapy 2b je 8 týdnů, přičemž po celou dobu daných etap budou probíhat dopravně inženýrská opatření. Z podrobného harmonogramu lze současně dovodit, že dopravně inženýrská opatření, která budou probíhat v předmětných etapách, budou v režimu vedení veřejného provozu 2+1.

128. Úřad tedy s odkazem na shora popsané konstatuje, že zadavatel stanovil dobu trvání etap 2a a 2b v součtu 15 týdnů, čili 105 dní, přičemž pro dobu průběhu etap 2a a 2b plánoval provedení prací takového charakteru, jež si vyžádají dopravně inženýrská opatření spočívající ve vedení veřejného provozu v režimu 2+1, tj. vyloučení dopravního provozu na jednom z mostů, které tvoří most Vysočina.
129. Jak již Úřad uvedl výše, meritem sporu mezi účastníky řízení je, zda je možné veškeré potřebné stavební práce související s modernizací mostu Vysočina, jakožto dílčí části předmětu plnění veřejné zakázky, uskutečnit během doby dopravně inženýrských opatření (dopravního omezení), jejichž trvání zadavatel limitoval v rámci stanovení dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ na dobu maximálně 105 dní. Zatímco navrhovatel má za to, že předmětnou dobu není z objektivních důvodů možné dodržet, zadavatel je přesvědčen o opaku, přičemž opakovaně odkazuje na harmonogram a uvádí, že tato doba je dle jeho názoru zcela reálná, ba dokonce je možno tuto dobu ještě zkrátit.
130. Úřad mj. s odkazem na své rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0219/2017/VZ-21920/2017/533/HKu ze dne 28. 7. 2017, jež ostatně zmiňuje i navrhovatel v návrhu, konstatuje, že není oprávněn autoritativně určovat minimální či maximální hodnoty parametrů požadovaných zadavatelem při zadávání konkrétní veřejné zakázky. Takové úvahy by přesahovaly rámec standardního správního uvážení a nahrazovaly by povinnosti a úvahy zadavatele při vymezení předmětu veřejné zakázky. Úkolem Úřadu je v takovém případě pouze posoudit, zda zadavatel tyto parametry (jejich hodnoty) nevymezil v rozporu se zákonem, kdy tohoto se Úřad ve zde projednávané věci nijak nezříká. Optikou šetřeného případu Úřadu nepřísluší určení přesné hranice v podobě počtu dnů, během nichž je možno zrealizovat veškeré zadavatelem požadované činnosti týkající se opravy, resp. modernizace mostu Vysočina, tak, aby si tyto činnosti vyžádaly nutnost vedení provozu v režimu 2+1. Do kompetence Úřadu tak spadá „pouze“ posouzení, zda zadavatelem maximálně připuštěná doba 105 dnů, po které může být provoz na předmětném mostě veden v režimu 2+1, je ještě přiměřená skutkovým okolnostem posuzované veřejné zakázky, či zda se již jedná o zadávací podmínku zjevně nepřiměřenou, resp. excesivní, jejímž smyslem je toliko vytvoření bezdůvodné konkurenční výhody, resp. bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Úřad tudíž, a to i s ohledem na závěry učiněné v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí (viz body 120. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí), resp. s odkazem na relevantní judikaturu, přistoupil k posouzení toho, zda stanovení předmětné maximální doby v délce 105 dnů nachází oporu v dokumentaci o zadávacím řízení, a dále, zda tato limitace je vedena konkrétními objektivními důvody, tj. že vychází z určité legitimní úvahy zadavatele a má tak své konkrétní ratio.
131. Úřad na tomto místě opětovně sděluje, že zadavatel fakticky za stěžejní dokument, z něhož odvozuje své závěry o přiměřenosti přezkoumávaného požadavku, tj. maximální připuštěné doby provozu na mostě Vysočina v režimu 2+1, označuje harmonogram. Za další pro šetřený případ relevantní dokumenty obsažené v dokumentaci o zadávacím řízení pak lze dle názoru Úřadu považovat dokument „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ a dokument „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most“. K tomu Úřad konstatuje, že ve všech těchto dokumentech je shodně kalkulováno s tím, že veškeré činnosti související s opravami mostu Vysočina v etapách 2a a 2b lze uskutečnit za dobu 15 týdnů, tj. 105 dnů.

S ohledem na stupeň významu předmětných dokumentů pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele, resp. objektivnosti toho, zda dané penzum prací je za předmětnou dobu uskutečnitelné, Úřad přistoupil ke zjištění okruhu osob, jež se podílely na vypracování relevantních částí projektové dokumentace, coby součásti zadávací dokumentace, a jejich odbornosti, přičemž zjistil, že návrh pro posouzení věci relevantních částí projektové dokumentace byl vypracován společností VIAPONT, s.r.o., IČO 46995447, se sídlem Vodní 258/13, 602 00 Brno. Jako hlavní inženýr projektu je v elektronických verzích harmonogramu, dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ a dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most“ přílohy č. 9 „Výkresy“ zadávací dokumentace (dále jen „dokument „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most““) uveden Ing. Jacek Wendrinski, Ph.D., který je v harmonogramu a dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ označen rovněž jako zodpovědný projektant. V případě dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most“ je jako zodpovědný projektant uveden Ing. Ivan Kusák. Úřad následně přistoupil ke zjištění toho, jaká je odbornost shora jmenovaných zpracovatelů relevantních částí projektové dokumentace.

132. K tomu Úřad předně uvádí, že jak vyplývá z § 158 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu. Vybranými činnostmi jsou projektová činnost ve výstavbě, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro uzavření veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí a projektové dokumentace podle odstavce 2, a odborné vedení provádění stavby nebo její změny. Z § 158 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je zřejmé, že projektovou dokumentací je dokumentace stavby pro vydání stavebního povolení podle § 115. Stavbou se rozumí dle § 2 odst. 3 stavebního zákona veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. V § 2 odst. 4 stavebního zákona je uvedeno, že pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.
133. Z výše uvedeného tedy lze dovodit, že předmět plnění veřejné zakázky, jenž spočívá v modernizaci konkrétního dálničního úseku, je možno považovat za stavbu v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona. Je tak zřejmé, že ke zpracování projektové dokumentace jsou oprávněny pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění podle zvláštního právního předpisu. Tímto zvláštním předpisem je zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autORIZAČNÍ ZÁKON“).
134. Z § 2 odst. 1 autORIZAČNÍHO ZÁKONA vyplývá, že autorizací se pro účely tohoto zákona rozumí oprávnění fyzických osob k výkonu odborných činností ve výstavbě nebo odborných činností v souvislosti s prostorovými a funkčními změnami v území. V § 2 odst. 2 věť první autORIZAČNÍHO ZÁKONA je uvedeno, že autorizace v příslušném oboru, popřípadě specializaci podle tohoto zákona opravňuje k výkonu vybraných činností ve výstavbě. Dle § 5 odst. 1 autORIZAČNÍHO ZÁKONA je autorizovaný inženýr ten, komu byla udělena autorizace podle

tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných inženýrů vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Jak vyplývá z § 5 odst. 3 písm. b) autorizačního zákona, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě uděluje osobám podle odstavců 1 a 2 autorizaci pro obor dopravní stavby, přičemž podle § 5 odst. 3 písm. d) citovaného zákona se osobám podle odstavců 1 a 2 uděluje autorizace pro obor mosty a inženýrské konstrukce. Dle § 18 písm. a) autorizačního zákona je autorizovaný inženýr v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů) s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné; tato výjimka se nedotýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů.

135. Jak Úřad zjistil ze seznamu autorizovaných inženýrů a techniků volně dostupného na internetu (www.ckait.cz), který je veden Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, je Ing. Jacek Wendrinski, Ph.D., jenž je v harmonogramu, dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ a dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most“ (dále jen souhrnně „relevantní části projektové dokumentace“) označen jako hlavní inženýr projektu, resp. v případě harmonogramu a dokumentu „SO 19-172.1 Dopravně inženýrská opatření“ rovněž jako zodpovědný projektant, v předmětném registru zapsán jako autorizovaný inženýr pro obor dopravní stavby pod číslem 1005941. Ing. Ivan Kusák, jenž je v dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most“ označen jako zodpovědný projektant, je v předmětném registru zapsán jako autorizovaný inženýr pro obor mosty a inženýrské konstrukce pod číslem 1001178. Ze shora řečeného je tedy dle názoru Úřadu zřejmé, že Ing. Jacek Wendrinski, Ph.D. je autorizovanou osobou pro obor dopravní stavby a Ing. Ivan Kusák je autorizovanou osobou pro obor mosty a inženýrské konstrukce. Úřad konstatuje, že předmět veřejné zakázky (modernizace dálnice D1) je dopravní stavbou, přičemž v rámci jeho plnění dojde k rekonstrukci mostu Vysočina. Ve světle výše uvedeného tudíž Ing. Jacek Wendrinski, Ph.D., resp. Ing. Ivan Kusák, kteří disponují udělenou autorizací, jsou z pohledu Úřadu oprávněni ve vztahu k předmětnému mostu vykonávat činnosti vyplývající z ustanovení § 158 odst. 1 a 2 stavebního zákona ve spojení s § 18 písm. a) autorizačního zákona, tzn. mohou vystupovat (působit) jako hlavní inženýr projektu, resp. zodpovědný projektant.
136. Úřad dále konstatuje, že k udělení autorizace musí žadatel splnit určité předpoklady stanovené v § 7 odst. 1 autorizačního zákona. Mezi tyto předpoklady patří mimo jiného požadované vzdělání, vykonání odborné praxe v předepsané délce a úspěšné složení zkoušky odborné způsobilosti. Dle přesvědčení Úřadu je tak možno konstatovat, že osoba, jíž byla udělena autorizace, musí disponovat určitým penzem specifických znalostí a odbornou praxí v daném oboru autorizace, což z ní činí „odborníka“ pro výkon vybraných činností.
137. Úřad uvádí, že Ing. Jacek Wendrinski, Ph.D., jako autorizovaná osoba pro oblast dopravní stavby, je hlavním inženýrem projektu a zodpovědným projektantem části projektové dokumentace rozporované navrhovatelem, konkrétně harmonogramu. Úřad opakuje, že meritem sporu je posouzení toho, zda je možné konkrétní stavební práce související

s modernizací mostu Vysočina spadající do etap 2a1 a 2b1 zrealizovat během doby dopravně inženýrských opatření (dopravního omezení), jejichž maximální přípustná délka činí 105 dní. Úřad má za to, že pakliže zadavatel v zadávacích podmínkách v rámci dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1“ stanovil obligatorní požadavek, že tato doba nesmí přesáhnout 105 dnů, kdy nesplnění daného požadavku by mělo za následek vyloučení příslušného dodavatele z účasti v posuzovaném zadávacím řízení, učinil tak s ohledem na informace obsažené v relevantních částech projektové dokumentace vyhotovených Ing. Jackem Wendrinskim, Ph.D., především pak v harmonogramu, z nichž vyplývá, že všechny práce, jež mají při modernizaci mostu Vysočina proběhnout v etapách 2a1 a 2b1, lze uskutečnit za 15 týdnů, tj. 105 dnů. Z pohledu Úřadu tak zadavatel při své argumentaci týkající se toho, že maximální doba 105 dnů, po kterou smí být provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1, je přiměřená a objektivně možná, vychází z konkrétních informací a materiálů, jež byly vypracovány osobou, ve vztahu k níž lze mít za to, že na základě příslušných právních předpisů disponuje náležitou odborností a znalostmi. Jinak řečeno to, že všechny práce vyžadující vedení provozu na mostě Vysočina v režimu 2+1 je možno uskutečnit za 105 dnů, nachází oporu v konkrétních dokumentech vyhotovených autorizovanou osobou pro oblast dopravní stavby, tj. nejedná se o pouhé tvrzení zadavatele, jež by nemělo oporu v objektivních podkladech. Jak přitom plyne z § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), kdo se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži. Pokud tedy zadavatel nechal zpracovat části projektové dokumentace autorizovanou osobou, čili osobou, jež se dle dikce občanského zákoníku přihlásila k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání, mohl dle Úřadu zcela legitimně očekávat, že si bude tato autorizovaná osoba při zpracování předmětných částí projektové dokumentace počínat jako profesionál. Za situace, kdy tedy zpracovatel dané části projektové dokumentace, coby autorizovaná osoba, při výkonu své činnosti v souladu se svými odbornými znalostmi a zkušenostmi stanovil, že práce související s modernizací mostu Vysočina, jež si vyžádají vedení provozu v režimu 2+1, je možné zrealizovat v době 105 dní, je možné tuto dobu, z níž zadavatel vycházel při stanovení dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ a v něm obsaženého požadavku, resp. podmínky účasti, že tato doba nesmí pod hrozbou vyloučení ze zadávacího řízení přesáhnout limit 105 dnů, považovat za odůvodněnou a přiměřeně stanovenou skutkovým okolnostem posuzované veřejné zakázky. Ve světle shora popsaného tak Úřad nemá důvod pochybovat o tom, že by veškeré práce, které povedou k nutnosti vedení provozu na mostě Vysočina v režimu 2+1, nebylo lze uskutečnit za 105 dnů.

138. Úřad v dalším uvádí, že, jak bylo konstatováno již v bodě 120. odůvodnění tohoto rozhodnutí, za stanovení zadávacích podmínek nese plnou odpovědnost zadavatel. Pakliže tedy zadavatel převezme informace zpracované třetí osobou a tyto inkorporuje do zadávacích podmínek, nemůže se následně zprostit odpovědnosti za zákonný průběh zadávacího řízení s tvrzením, že příslušné informace byly vypracovány osobou odlišnou od zadavatele. V předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad uvedl, že s ohledem na to, že relevantní části projektové dokumentace týkající se mostu Vysočina byly

zpracovány k tomu autorizovanými osobami, nevyvstaly Úřadu pochybnosti ohledně toho, že by doba 105 dnů, po níž smí být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, byla nepřiměřená, popř. dokonce objektivně nemožná. Úřad nicméně dále přistoupil ke zjištění, jakým způsobem k reálnosti, resp. splnitelnosti dané doby přistoupil zadavatel, tzn. zda ji např. před stanovením zadávacích podmínek podrobil kritickému zhodnocení apod. K tomu Úřad sděluje, že zadavatel, tj. Ředitelství silnic a dálnic ČR, je zadavatelem, jenž v prostředí České republiky zadává největší počet veřejných zakázek spočívajících v opravách a modernizacích pozemních komunikací. Vzhledem k právě řečenému lze mít dle názoru Úřadu odůvodněně za to, že zadavatel disponuje odborným personálem se zkušenostmi ohledně obdobných dopravních staveb, jež tvoří předmět plnění posuzované veřejné zakázky, což ostatně vyplývá i z konstatace zadavatele uvedené ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 (viz bod 109. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Nadto je možno z předmětného vysvětlení zadávací dokumentace dovodit, že koncepce technického řešení modernizace mostu Vysočina byla posuzována v rámci Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR, které se účastní zejména zástupci vysokých škol, a současně byl přizván expert v oboru na ocelové konstrukce, doc. Ing. Tomáš Rotter, Csc., kdy výsledky těchto jednání zapracoval do dokumentace. Z výše uvedeného je možno dle názoru Úřadu usuzovat, že zadavatel otázce stanovení přezkoumávané zadávací podmínky věnoval náležitou míru pozornosti, a to i ve spolupráci s osobami náležitými mezi odbornou obec, nikoliv však odbornou obec ve smyslu potenciálních soutěžitelů o veřejnou zakázku, kdy reálnost doby, po kterou maximálně smí být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, kriticky zhodnotil, tzn. zadavatel toliko „slepě“ nepřevzal závěry uvedené v relevantních částech projektové dokumentace, jež byly zpracovány shora jmenovanými autorizovanými osobami, byť i o těchto závěrech nemá Úřad pochybnosti, jak bylo v podrobnostech popsáno výše.

139. V dalším úřad předesílá, že pokud jde o podklady rozhodnutí, z nichž Úřad může vycházet při přezkumu zákonnosti stanovení konkrétní zadávací podmínky, je třeba rozlišit stav před podáním nabídek a po jejich podání, jak vyplývá z rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0033,R0034/2017/VZ-15135/2017/323/ZSř ze dne 17. 5. 2017. Ze závěrů učiněných předsedou Úřadu v citovaném rozhodnutí (viz zejména bod 72.) plyne, že zatímco před podáním nabídek může Úřad vycházet toliko z odhadů a předpokladů zadavatele, neboť v tomto okamžiku nejsou dosud podány nabídky, a reálnost či realizovatelnost konkrétních zadávacích podmínek budou odrážet právě až podané nabídky, po podání nabídek již Úřad nemůže postup zadavatele posoudit bez jejich zohlednění. Jelikož v šetřeném zadávacím řízení již byly nabídky podány, měl Úřad možnost, resp. povinnost posoudit navrhovatelem rozporovanou zadávací podmínku týkající se maximální doby, po kterou smí být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, v délce 105 dnů, právě i s ohledem na obsah těchto nabídek.
140. Úřad uvádí, že zadavatel na plnění posuzované veřejné zakázky obdržel celkem 3 nabídky. Ve vztahu k dílčímu kritériu hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“, v rámci kterého zadavatel současně stanovil obligatorní požadavek, resp. podmínku účasti, že daná doba nesmí překročit limit 105 dnů, bylo Úřadem z „Protokolu o otevírání nabídek v elektronické podobě zjištěno“, že dodavatel Metrostav, a.s. nabídl u shora jmenovaného dílčího kritéria hodnocení dobu 70 dnů, dodavatel STRABAG, a.s. dobu 105 dnů, a konečně dodavatel EUROVIA CS, a.s. 79 dnů (viz

bod 110. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Je tedy zřejmé, že všichni 3 výše jmenovaní dodavatelé předmětnému požadavku zadavatele dostáli, kdy lze nadto dodat, že někteří z nich nabídli oproti zadavatelem maximálně připuštěné době v délce 105 dnů dobu ještě o poznání kratší. Lze proto konstatovat, že na relevantním trhu evidentně existují dodavatelé, jež považují zadavatelem výše specifikovanou podmínku účasti za reálně splnitelnou, kdy tomuto přizpůsobili své nabídky.

141. S odkazem na úvahy popsané v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí tak Úřad dospěl k závěru, že zadávací podmínka týkající se toho, že doba, po kterou bude veřejný provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, nesmí přesáhnout 105 dnů, nebyla zadavatelem stanovena v rozporu se zákonem, tj. nejedná se o zadávací podmínku zjevně nepřiměřenou (excesivní). Jak bylo uvedeno již shora, předmětná doba je reálná, resp. splnitelná nejen z pohledu samotného zadavatele, jenž při jejím stanovení vycházel ze svých odborných znalostí a zkušeností, stejně tak ze zkušeností a odborných znalostí dalších subjektů pohybujících se v daném oboru, ale i z pohledu konkrétních dodavatelů působících na relevantním trhu. Počet tří podaných nabídek lze dle názoru Úřadu označit za dostatečný a přiměřený rozsáhlosti a technické náročnosti předmětu plnění posuzované veřejné zakázky, tj. tento počet nabídek a priori rozhodně nesignalizuje, že přezkoumávaná zadávací podmínka trpí nezákonností. Lze proto dospět k závěru, že byly vytvořeny podmínky pro konkurenci mezi dodavateli a zachování hospodářské soutěže. Úřad nicméně nijak nepopírá, že až samotná realizace veřejné zakázky ukáže, zda bude požadavek zadavatele na to, že doba po kterou bude veřejný provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, nesmí přesáhnout 105 dnů, splněn. Navzdory tomu je možno konstatovat, že lze mít za to, že zadavatel při stanovení předmětné doby postupoval tak, aby své potřeby přizpůsobil tomu, co jsou dodavatelé schopni reálně splnit.
142. Úřad dále konstatuje, že oproti zadavateli, jenž ve své argumentaci týkající se přiměřenosti doby, po kterou smí být maximálně provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, vychází ze závěrů autorizovaných osob a dalších expertů z daného oboru, kdy reálnosti této doby nasvědčuje i to, že zadavatel obdržel na plnění veřejné zakázky 3 nabídky, přičemž všichni dodavatelé tuto dobu v jejich nabídkách splňují, vychází navrhovatel při namítání přezkoumávané zadávací podmínky de facto pouze z konstatace, že tato doba je dle jeho názoru nepřiměřená, resp. nesplnitelná. Navrhovatel tudíž nepředložil žádnou relevantní argumentaci, jež by vedla k závěru, že zadavatelem kalkulovaná doba 105 dnů je skutečně nereálná, a že tedy zadavatel při stanovení předmětné zadávací podmínky nepostupoval v souladu se zákonem. Navrhovatel předložil za účelem podpory svých tvrzení pouze nabídku potenciálního poddodavatele DT Mostárna, a.s., který měl pro navrhovatele vykonávat konkrétní práce spjaté s modernizací mostu Vysočina. V předmětné nabídce je mj. uvedeno, že na montáž ocelové konstrukce bude shora jmenovaný poddodavatel potřebovat 15 týdnů na 1 most, přičemž musí být odfrézovaná mostovka, neboť nelze frézovat a svařovat současně. Ve vztahu k nabídce poddodavatele DT Mostárna, a.s. Úřad předně sděluje, že tuto nelze považovat za nabídku definitivní, nýbrž za nabídku „předběžnou“, neboť o jejím obsahu mělo být dále mezi stranami jednáno, jak vyplývá z čl. XII. „Platnost nabídky:“. Po přezkoumání navrhovatelem předložené argumentace Úřad dospěl k závěru, že nabídka poddodavatele DT Mostárna, a.s. jako taková neobsahuje objektivizované informace ve vztahu k relevantní části předmětu šetřené veřejné zakázky, tj. modernizaci mostu Vysočina. Lze konstatovat, že se jednalo o předběžné závěry, a to navíc jediného subjektu,

jehož personální situace se může v průběhu času měnit, ať už ve formě navázání spolupráce s dalšími subjekty, či ve formě navýšení počtu pracovníků, čili např. v průběhu doby mohlo dojít k posunu stran schopnosti samotného poddodavatele plnit pro navrhovatele konkrétní část předmětu veřejné zakázky. Z právě řečeného vyplývá, že nabídka poddodavatele, kterou navrhovatel předložil na podporu svých tvrzení, je v úzké vazbě na aktuální možnosti tohoto poddodavatele, tzn. není možné ji považovat za objektivně vypovídající o situaci ostatních subjektů se specializací na dodávku ocelových konstrukcí a jejich schopnostech danou problematiku řešit způsobem předpokládaným zadavatelem a v požadovaném časovém úseku konkrétní část stavebních prací realizovat. K tomu Úřad poznamenává, že obecně záleží na úvaze, resp. obchodní strategii jednotlivých dodavatelů, jakým způsobem se rozhodnou přistoupit ke splnění požadavků zadavatele. Skutečnost, že některý dodavatel, popř. někteří dodavatelé nejsou schopni určitému požadavku zadavatele dostát, bez dalšího nemůže vést k závěru, že takový požadavek je rozporný se zákonem, neboť, jak bylo řečeno již v bodě 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí, samotná potřeba zadavatele v sobě implikuje omezení pro její řešení, neboť určité zájmy zadavatelů v sobě implikují pouze limitní množství řešitelů. Ve vztahu k právě řečenému Úřad opětovně předesílá, že zadavatel obdržel na plnění veřejné zakázky celkem 3 nabídky, přičemž všichni dodavatelé, kteří podali nabídku, uvedli buď zadavatelem maximálně připuštěnou dobu 105 dnů, popř. dokonce dobu kratší. Úřad uvádí, že jiný důkaz, kromě nabídky poddodavatele DT Mostárna, a.s., navrhovatel na podporu svých tvrzení nepředložil. S ohledem na výše uvedené lze proto dle přesvědčení Úřadu učinit závěr, že údaje uvedené v relevantních částech projektové dokumentace nebyly navrhovatelem rozporovány důkazy majícími takovou vypovídací hodnotu, jež by vzbuzovala oprávněnou pochybnost o zákonnosti zadávací podmínky spočívající v požadavku zadavatele na to, že provoz na mostě Vysočina smí být při provádění etap modernizace předmětného mostu 2a1 a 2b1 veden v režimu 2+1 maximálně po dobu 105 dnů, kterou zadavatel stanovil coby obligatorní podmínku účasti v rámci dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“. Úřad nadto podotýká, že pokud některý z dodavatelů není schopen předmětnému požadavku zadavatele z libovolných příčin dostát, nelze tuto skutečnost klást k tíži zadavateli a požadovat po něm, aby snižoval své nároky na plnění veřejné zakázky na takovou úroveň, jež by přinesla možnost účasti v soutěži o veřejnou zakázku všem dodavatelům na relevantním trhu.

143. Ve vztahu k argumentaci navrhovatele, že v roce 2011 předpokládal zadavatel při rekonstrukci mostu Vysočina vedení dopravy v režimu 2+1 po dobu 130 dnů pro rekonstrukci obou mostů, přičemž v rámci předmětné veřejné zakázky mají být provedeny mnohem složitější práce (viz bod 26. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad sděluje, že každá veřejná zakázka je jedinečná, co se týče jejích skutkových okolností. V případě rekonstrukce mostu Vysočina v roce 2011 šlo o veřejnou zakázku s jiným předmětem plnění, a tedy se v daném případě jednalo o zcela jiný a neopakovatelný skutkový stav, z něhož nelze odvozovat definitivní neměnnost požadavku na maximálně přípustnou dobu, po kterou smí být provoz na předmětném mostě veden v režimu 2+1. K tomu Úřad nadto doplňuje, že sám zadavatel ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že stanovené zadávací podmínky jsou sice přísnější, než tomu bylo v obdobných případech v minulosti, nicméně jsou splnitelné, přičemž zadavatel jejich stanovením sleduje zájem na co nejrychlejším zprovoznění předmětného rekonstruovaného úseku dálnice D1 (viz bod 55. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z pohledu

Úřadu tak požadavek zadavatele na to, že doba, po kterou může být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, nesmí přesáhnout 105 dnů, není bezdůvodný, nýbrž je dán zájmem zadavatele na co nejkratším trvání dopravního omezení na předmětném mostě, neboť dálnici D1 lze bezesporu považovat za „páteřní“ komunikaci, a tedy klíčový prvek dopravní infrastruktury, na jehož plynulém fungování má zadavatel i veřejnost objektivně odůvodněný zájem. Úřad dodává, že o zájmu zadavatele na tom, aby omezení provozu na mostě Vysočina bylo z časového hlediska co nejkratší, ostatně svědčí i ten fakt, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že pokud vybraný dodavatel nesplní, resp. překročí maximálně připuštěnou dobu 105 dnů, po kterou může být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, bude povinen zadavateli zaplatit smluvní pokutu ve výši 1 000 000,- Kč za každý započatý den prodlení.

144. Pokud jde o argumentaci navrhovatele, jejímž obsahem je tvrzení, že dodavatelé již předem, tzn. v rámci tvorby nabídek, počítali s tím, že požadavek zadavatele, že provoz na mostě Vysočina smí být veden v režimu 2+1 maximálně po dobu 105 dnů, nedodrží, resp. tuto dobu překročí, a z toho důvodu svoji nabídkovou cenu uměle navýšili, aby tímto „vykompenzovali“ případnou smluvní pokutu, čehož dokladem je fakt, že nabídkové ceny všech 3 účastníků zadávacího řízení podstatně přesáhly předpokládanou hodnotu předmětné veřejné zakázky (viz body 25. a 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí), pak Úřad konstatuje následující. Úřad poznamenává, že z „Protokolu o otevírání nabídek v elektronické podobě“ vyplývá, že nejkratší dobu, a sice 70 dnů, ve vztahu k dílčímu kritériu hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“ nabídl dodavatel Metrostav, a.s. Jmenovaný dodavatel nicméně současně nabídl za plnění veřejné zakázky i nejnižší nabídkovou cenu. Úřad v této souvislosti odkazuje i na § 7 občanského zákoníku, dle kterého se má za to, že ten, kdo jednal určitým způsobem, jednal poctivě a v dobré víře. Úřad nemá za to, že účastníci zadávacího řízení v jejich nabídkách předpokládají nepoctivé jednání. Z pohledu Úřadu se tak jedná o účelové, resp. spekulativní tvrzení navrhovatele, a Úřad tedy nemá důvodné pochybnosti o věrohodnosti údajů obsažených v nabídkách jednotlivých účastníků zadávacího řízení, a proto je při rozhodování věci vzal do svých úvah coby jeden z podkladů rozhodnutí. Fakt, že nabídkové ceny přesáhly předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, nemůže dle názoru Úřadu vést k závěru, že doba, po kterou smí být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, je nepřiměřená, resp. objektivně nesplnitelná. K tomu je možno dodat, že zadavatel výši nabídkových cen nijak nelimitoval, tj. nestanovil nejvýše přípustnou nabídkovou cenu. Úřad nemá ani za to, že by případné nedodržení předmětné doby ze strany vybraného dodavatele představovalo nepřípustnou změnu závazku ze smlouvy, jak tvrdí navrhovatel (viz bod 15. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K tomu je možno uvést, že zadavatel v zadávací dokumentaci zakotvil mechanismus v podobě smluvní pokuty, k jehož aktivaci dojde v případě, že vybraný dodavatel danou dobu eventuálně nedodrží. V zadávací dokumentaci je tedy „ošetřeno“ to, jak bude v takovém případě postupováno, pakliže dodavatel nedostojí svému závazku, k němuž se smluvně zavázal. Dle přesvědčení Úřadu tudíž taková situace nebude představovat nepřípustnou změnu závazku ze smlouvy, a Úřad se proto s touto argumentací navrhovatele neztotožňuje.
145. Úřad pro úplnost uvádí, že nepřehlédl, že v podrobném harmonogramu je uvedeno následující: „*Úplné vyloučení dopravy na pravém mostě - 107 dní = 15,3 týdne*“, kdy Úřad z podrobného harmonogramu a v něm uvedeného režimu vedení dopravy dovodil, že v době

takto vyloučené dopravy bude doprava vedena v režimu 2+1 po dobu 107 dní, tedy o 2 dny více, než zadavatelem předpokládaná maximální doba 105 dní. Úřad však konstatuje, že navrhovatel s odkazem na nabídku potenciálního poddodavatele DT Mostárna, a.s. rozporuje údajnou nepřiměřenost maximální doby 105 dní, když dle jeho názoru a výpočtů by mělo dojít k prodloužení této doby v rámci nikoliv dnů, nýbrž týdnů. Pokud tedy podrobný harmonogram předpokládá dobu vedení dopravy v režimu 2+1 po dobu 107 dní, teoretické „prodloužení“ předmětné doby na 107 dní by neměnilo nic na názoru navrhovatele, že tato doba je „tak jak tak“ nepřiměřená. Úřad současně konstatuje, že shora uvedený rozdíl 2 dnů v předmětných harmonogramech nic nemění ani na jeho přesvědčení, že na relevantním trhu prokazatelně existuje více dodavatelů, kteří jsou schopni dobu, v níž může být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, oproti požadavku zadavatele ještě i zkrátit, jak vyplývá z podaných nabídek. K tomu Úřad v podrobnostech odkazuje na bod 140. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K dalším namítaným skutečnostem

146. Navrhovatel v návrhu rovněž mj. namítá, že rozhodnutí zadavatele ze dne 7. 1. 2019 o jím podaných námitkách nesplňuje požadavky § 245 odst. 1 zákona, přičemž vyjmenovává konkrétní argumenty, s nimiž se zadavatel v předmětném rozhodnutí údajně řádně nevypořádal (viz body 27. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
147. Navrhovatel argumentuje, že se zadavatel řádně nevypořádal s body 38. až 41. námitek, ačkoliv je zadavatel odbornou organizací disponující množstvím odborníků a spolupracuje s celou řadou externích poradců. Dle názoru navrhovatele proto bylo v možnostech zadavatele, aby se k předmětným bodům námitek, jimiž navrhovatel upozorňoval na technologické postupy, které mají dopady na lhůty a na nichž demonstroval nepřiměřenost stanovené maximální hodnoty předmětného dílčího kritéria hodnocení, resp. doby, po kterou smí být provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1, kvalifikovaným způsobem vyjádřil. Navrhovatel konkrétně v bodě 38. námitek mj. uvedl dobu trvání jednotlivých prací na mostě Vysočina s odkazem na vyjádření svého poddodavatele DT Mostárna, a.s., dle něhož *„jen provedení montáže samotné bude vyžadovat 15 týdnů, přičemž musí být odfrézovaná vozovka. Nelze frézovat a svařovat současně.“* Dále navrhovatel v citovaném bodě námitek uvedl vlastní odhad trvání dalších prací na mostě Vysočina. V bodech 39. až 41. námitek navrhovatel konstatoval, že v dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina – pravý most“ jsou na stranách 24 a 25 uvedeny podmínky, za jakých je možno nosnou konstrukci daného mostu zdvihnout. Navrhovatel namítal, že při každém zdvihu budou muset být zastaveny práce jak uvnitř komory nosníku, tak nahoře na vozovce, což povede k tomu, že po dobu 20 dní nebudou moci být na nosné konstrukci mostu či mostovce prováděny žádné významnější práce (bod 40. námitek). Dále je dle názoru navrhovatele nutné provést betonáž předpolí mostu, přičemž samotná betonáž jednoho mostního předpolí vyžaduje faktické zastavení prací na 28 dní (bod 41. námitek).
148. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách k výše namítaným skutečnostem uvedl následující: *„V bodě 38 námitek stěžovatel tvrdí, že provedení montáže ocelové konstrukce dle „vyjádření kvalifikované mostárenské společnosti“ bude vyžadovat 15 týdnů; jakkoliv stěžovatel dále vytýká zadavateli neurčitost a nepodloženost jeho argumentace, sám své tvrzení nijak nedokládá (například doložením vyjádření konkrétně určené společnosti). Ze stěžovatelem*

nastíněného výpočtu pak vyplývá, že k provedení uváděných činností by bylo třeba cca 129 dnů. K tomu zadavatel uvádí, že tento výpočet nepovažuje za správný. Časová náročnost montáže ocelové konstrukce uvažovaná zadavatelem při zpracování zadávací dokumentace je zřejmá z přílohy č. 19-A5_03 harmonogram (Příloha č. 9 zadávací dokumentace – Výkresy)

V bodech 39 až 41 námitek stěžovatel odkazuje na technickou zprávu, cituje podmínky, za jakých je možno nosnou konstrukci zdvihnout a jaké má každý zdvih časové a další důsledky, především pak závěr, že po dobu 20 dnů nemohou být prováděny žádné významné práce. Dále uvádí, že betonáž jednoho mostního předpolí vyžaduje faktické zastavení prací na 28 dní. Stěžovatel však neuvažuje správně. Zadavatel nespatřuje důvodu, proč by zhotovitel nemohl po dobu 20 dnů na nosné konstrukci mostu, či mostovce provádět žádné významné práce. Vzhledem k typu konstrukce mostu a velikosti rozpětí jednotlivých polí zadavatel nepředpokládá významné změny napjatosti v konstrukci při výměně ložisek. Ve věci bodu č. 41 námitek zadavateli není zřejmé, na základě čeho stěžovatel dovozuje, že bude probíhat výstavba obou předpolí zároveň. Bez ohledu na uvedenou skutečnost může zhotovitel materiál potřebný pro výstavbu dopravit na most před vybouráním jeho předpolí. Ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 93 zadavatel uvedl, že v zadávací dokumentaci neuvažuje s použitím mostního provizoria pro překlenutí opěr. Pokud konkrétní dodavatel vyhodnotí, že s ohledem na jím zvolenou technologii a postup výstavby je výhodné použít ve své režii mostní provizorium pro staveništní dopravu, je takovéto rozhodnutí plně v jeho kompetenci (obchodní rozhodnutí každého z dodavatelů). Zadavatel tak z uvedených důvodů tuto podmínku považuje za splnitelnou a přiměřenou.“

149. Pakliže navrhovatel namítal časovou náročnost jednotlivých prací, pak s tímto tvrzením se zadavatel dle Úřadu vypořádal zcela jednoznačně, když odkázal na harmonogram, v němž je přehledně vymezen časový postup jednotlivých prací. Úřad upozorňuje, že pokud se navrhovatelova tvrzení pohybují z převážné míry v obecné rovině (porušení zásady přiměřenosti, odkaz na tvrzení potencionálního poddodavatele), pak po zadavateli nelze objektivně požadovat, aby jeho odůvodnění odmítnutí daných námitek bylo učiněno ve výrazně větší míře podrobností, než v jaké jsou uvedeny argumenty samotného navrhovatele.
150. Jak dále Úřad zjistil z dokumentu „TECHNICKÁ ZPRÁVA SO 19-203.1 Most Vysočina - pravý most“, na nějž navrhovatel v námitkách odkazuje, předmětný dokument obsahuje podmínky, za jakých je možno nosnou konstrukci mostu zdvihnout, a za jakých podmínek (předpokladů) bylo stanoveno zatížení lisů (viz bod 104. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve shora specifikovaném dokumentu zadavatel mj. stanovil, že „Při zvedání bude v přilehlých polích vyloučen staveništní provoz s výjimkou pojezdu dodávek s hmotností do 3,5 t.“, že „Při zvedání budou v přilehlých polích pozastaveny práce jak uvnitř v komoře nosníku, tak nahoře na mostovce.“, a dále, že „Z mostovky v přilehlých polích musí být odstraněn veškerý skladovaný materiál. Je počítáno pouze se zatížením vlastní tíhou trvalých částí mostu.“. Zadavatel současně v předmětném dokumentu určil, že „Výměna ložisek bude probíhat postupně po pilířích (s ohledem na zajištění stability nosné konstrukce mostu při podepření na lisech)“. Z uvedeného je tedy zřejmé, že výše stanovené podmínky postupu prací na mostě Vysočina zadavatel vztáhl vždy k přilehlým polím, resp. určil, že výměna ložisek bude probíhat postupně po pilířích, což však z pohledu Úřadu bez dalšího nevyklučuje

současné provádění prací na ostatních polích či částech mostu, tak, jak uvedl zadavatel v rozhodnutí o námitkách.

151. Úřad tudíž s odkazem na výše řečené konstatuje, že neshledává postup zadavatele při vyřizování námitek navrhovatele za rozporný s § 245 odst. 1 zákona, neboť zadavatel se s předmětnými argumenty navrhovatele přezkoumatelným způsobem vypořádal.
152. Pokud jde o tvrzení navrhovatele týkající se toho, že zadavatel v zadávací dokumentaci neoznačil informace, jež jsou výsledkem předběžné tržní konzultace (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí), pak Úřad sděluje, že k tomuto tvrzení nepřihlížel, a to s ohledem na znění ustanovení § 251 odst. 4 věty druhé zákona, dle kterého k novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavateli přihlédne Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli. Navrhovatel v návrhu uvedl, že z vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018 a z rozhodnutí zadavatele o námitkách vyplývá, že zadavatel koncepci technického řešení modernizace mostu Vysočina konzultoval se členy Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR a současně byl přizván expert v oboru na ocelové konstrukce doc. Ing. Tomáš Rotter, CSc. Jedná se tedy o skutečnosti, které mohl navrhovatel nepochybně tvrdit vůči zadavateli v rámci „samostatných“ námitek, které představují procesní institut, jehož účelem je právě primární ochrana dodavatelů před domnělým nezákonným postupem zadavatele, a nikoliv až v návrhu, neboť tyto skutečnosti musely být navrhovateli známy nejpozději v době, kdy se seznámil s vysvětlením zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018. Úřad nepřehlédl argument navrhovatele, že jde o skutečnosti, které nastaly až po podání námitek. Úřad akcentuje, že to, že se navrhovatel o údajném neoznačení předběžných tržních konzultací dozvěděl až na základě vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018, jej nezbavuje povinnosti, pokud chtěl proti tomuto brojit prostřednictvím návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele před Úřadem, primárně uplatnit „samostatné“ námitky v souladu se zákonem. Navrhovatel tedy mohl, resp. „nic mu nebránilo“, pakliže měl za to, že zadavatel v zadávací dokumentaci neoznačil informace, jež jsou výsledkem předběžné tržní konzultace, podat proti zadávací dokumentaci samostatné námitky, jakmile se o tomto dozvěděl z vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018. Jelikož však ve vztahu k tomuto navrhovatel námitky nepodal, kdy daná argumentace prokazatelně nebyla obsahem jeho námitek ze dne 21. 12. 2018 (z logiky věci být ani nemohla, když zadavatel informace o konzultaci se členy Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR a s doc. Ing. Tomášem Rotterem, CSc. učinil součástí vysvětlení zadávací dokumentace č. 140 ze dne 31. 12. 2018), po jejichž odmítnutí rozhodnutím zadavatele ze dne 7. 1. 2019 podal navrhovatel návrh ze dne 17. 1. 2019, nelze konstatovat jinak, než že této části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky.
153. Úřad nad rámec shora řečeného poznamenává, že ne každou konzultaci zadavatele s odborníky či jakékoliv mapování trhu zadavatelem lze považovat za předběžnou tržní konzultaci, a to zejména, pokud jde o konzultaci v podstatě s „vlastními“ odborníky či specialisty. Postup zadavatele týkající se toho, že zadavatel koncepci technického řešení modernizace mostu Vysočina konzultoval se členy Technické rady generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic ČR a současně byl přizván expert v oboru na ocelové konstrukce doc. Ing. Tomáš Rotter, CSc., však v šetřeném případě není možno Úřadem přezkoumat,

neboť této části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, jak již Úřad konstatoval shora.

154. Navrhovatel je konečně přesvědčen, že zadavatel disponuje celou řadou podkladů, jež mohl dotazujícím se dodavatelům předložit v rámci žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace, aby rozptýlil pochybnosti o reálnosti doby, po kterou smí být maximálně veden na mostě Vysočina provoz v režimu 2+1, kterou stanovil v rámci dílčího kritéria hodnocení „Doba, po kterou bude veřejný provoz v prostoru mostu Vysočina veden v režimu 2+1 ve dnech“. Navrhovatel namítá, že ačkoliv požadoval po zadavateli na základě žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace vysvětlení nastavení shora jmenovaného dílčího kritéria hodnocení, popř. žádal o přehodnocení tohoto kritéria a zvýšení jeho stanovené limitní hodnoty, zadavatel takové vysvětlení neposkytl. Dle slov navrhovatele tak zadavatel postupoval v rozporu se zásadou transparentnosti, jelikož transparentním způsobem neodpovídal na dotazy dodavatelů a nevyvrátil pochybnosti o zákonnosti zadávacích podmínek.
155. Úřad k tomu v obecné rovině uvádí, že při zadávání veřejné zakázky může dojít k nejasnostem ohledně interpretace zadávací dokumentace. Tato situace opravňuje dodavatele požadovat po zadavateli vysvětlení zadávací dokumentace a zadavateli s tím stanovuje související povinnost požadované vysvětlení řádně a včas poskytnout jak tomu konkrétnímu, tak i všem ostatním dodavatelům. K tomu však Úřad akcentuje, že institut žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace neslouží k odstranění tvrzené nezákonnosti zadávacích podmínek. Pakliže je příslušný dodavatel přesvědčen, že zadávací podmínky trpí nezákonností, musí proti této nezákonnosti brojit prostřednictvím námitek, popř. následně návrhu; žádost o vysvětlení zadávací dokumentace tudíž „nesupluje“ námitky. Navrhovatel v námitkách odkazuje na vysvětlení zadávací dokumentace č. 84 a 85, v rámci nichž zadavatel údajně na jeho dotazy neodpověděl, z jakých podkladů při stanovení „limitní“ doby, po kterou smí být provoz na mostě Vysočina veden v režimu 2+1, vycházel. K tomu Úřad konstatuje, že po přezkoumání předmětných žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace a vysvětlení zadávací dokumentace (viz body 107. a 108. odůvodnění tohoto rozhodnutí) zjistil, že navrhovatel v rámci těchto žádostí přednesl tvrzení, že splnění předmětné doby není reálné, přičemž zadavatel ve vysvětleních uvedl, že její splnění za reálné považuje, kdy současně konstatoval, že postup prací na mostě Vysočina byl konzultován se specialisty v oboru a diskutován na několika jednáních. Z pohledu Úřadu tak zadavatel na dotazy (žádosti) navrhovatele poskytl zcela transparentní vysvětlení, resp. odpovědím na tyto dotazy se nijak „nevyhnul“, resp. neponechal je nevypořádané, stejně tak těmito vysvětleními nedoznala zadávací dokumentace žádných změn. Úřad tudíž shora uvedenou argumentaci pokládá za irelevantní pro rozhodnutí věci.
156. Ve světle všech shora uvedených skutečností a v souvislosti se všemi zjištěnými poznatky tudíž Úřad uzavírá, že v šetřeném případě neshledal u postupů zadavatele namítaných navrhovatelem důvody pro uložení nápravného opatření, a proto podle § 265 písm. a) zákona rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a návrh navrhovatele zamítl.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
2. Mgr. Jakub Joska, advokát, Advokátní kancelář KF Legal, s.r.o., Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy